

עיריית כפר-סבא

פרוטוקול מס' 20/15-10/04

מישיבת מועצה מן המניין, מיום שני, כ"ו תשרי תשס"ה (11/10/04)

משתתפים:

יהודה בן-חמו	-	ראש העיר
עו"ד יעקב אוחיון	-	סגן ראש העיר
בני כברה	-	סגן ראש העיר
משה אבן חן	-	חבר המועצה
אריה אברהם	-	חבר המועצה
עו"ד יפתח אלגוב	-	חבר המועצה
גיא בן-גל	-	חבר המועצה
ד"ר סיימון גולדמן	-	חבר המועצה
ד"ר אמיר גבע	-	חבר המועצה
עו"ד עמוס גבריאל	-	חבר המועצה
אבינועם גרנות	-	חבר המועצה
יצחק יואל	-	חבר המועצה
אברהם מולה	-	חבר המועצה
רינה פז	-	חברת המועצה
שמעון פרץ	-	חבר המועצה
ד"ר ברוך צי"ש	-	חבר המועצה

חסרים:

ד"ר אהרון זיידנברג	-	חבר המועצה
יואל ברוך	-	חבר המועצה
ד"ר טל קוגמן	-	חברת המועצה

נוכחים:

אייל יוניאן	-	מנכ"ל העירייה
עו"ד נועה שטיין	-	יועצת משפטית
אליעזר פיירשטיין	-	מבקר העירייה
דני בוסטין	-	גזבר העירייה
מיכל טל	-	ע. מנכ"ל

עיריית כפר-סבא

פרוטוקול מס' 20/15-10/04

מישיבת מועצה מן המניין, מיום שני, כ"ו תשרי תשס"ה (11.10.2004)

על סדר היום:

1. שאילתות.
2. הצעות לסדר.
3. אישור פרוטוקול ועדת כספים מיום 10/11/04.
4. העברות מסעיף לסעיף.

1. שאלות

יהודה בן-חמו: אני שמח לפתוח את ישיבת המועצה. סעיף ראשון, אין שאלות.

2. הצעות לסדר

א: הצעה לסדר של גיא בן גל עדכון חוקי העזר העירוניים

גיא בן גל: ההצעה נמצאת מולכם, אני מקווה. היא למעשה מדברת על משהו די בסיסי שאני ציינתי אותו כאן באותה ישיבת מועצה שבו אישרנו את חוק העזר העירוני לענייני תיעול, כפי שגם כתוב בהצעה. ושמה אני העליתי משהו שאני חושב שמרביתכם הסכמתם איתי, שיש לנו בעיה די מהותית, נושא לא כל כך סקסי אולי, אולי גם יש נושאים יותר חשובים שצריך לעסוק בהם בעירייה, אבל אני חושב שהגיע הזמן שגם הוא יקבל טיפול, מהסיבה הפשוטה, וגם נימקתי אותה בהצעה, אני לא יודע מה מכם קראו, אבל זה חומר מצויין לפני השינה, ומי שבעיקר רוצה להירדם מהר.

יש עד היום, לפחות למיטב ידיעתי, 53 חוקי עזר עירוניים בעירנו היקרה כבר סבא, ולא צריך להיות מומחה גדול לדיני פקודות העיקריות, או לחוקים, או לחקיקה כדי להבין שחלק מהם פשוט לא רלוונטיים, חלקם הם אות מתה, אין מילה אחר להגדיר את זה. חלקם מאד רלוונטיים, אבל מחייבים עדכון. וכל הפרמטרים הבעייתיים האלה פשוט מחייבים טיפול. ואני יכול להרבות בדוגמאות. אגב, עד לפני, אם הייתם שואלים אותי לפני חודש, הייתי אומר שחוק העזר בעניין שחיטת עופות הוא לא רלוונטי, למשל, אבל אחרי שהיה לנו רב ששחט פה לענייני כל עופות, אז אולי הוא כן רלוונטי. אני מביא את זה חצי בתור אנקדוטה, וחצי לא. זאת אומרת, לפני שאנחנו גם ממהרים לשפוט ולהחליט שחוק עזר עירוני הוא איזוטרי לחלוטין, צריך לבחון אותו, צריך לראות, כנראה שבכל זאת המחוקק, גם אם זה היה לפעמים בשנת 1934, בתקופה של, אני חושב,

לפני אוסטושינסקי אפילו, מצא לנכון לחוקק משהו, אז כנראה שלפחות אז היתה לזה הצדקה, אבל מפרספקטיבה של לפעמים 50 ואולי 60 שנה אחר כך יש טעם ויש מקום לבדוק עד כמה החוק הזה עדיין רלוונטי.

אני אתן דוגמה שהתלבטתי מאד אם אני רוצה להציג אותה כדוגמה או לא, כי היא טעונה, וחלק מהאתגרים של מה שאני מציע לאותו צוות, שאני מקווה שאתם תסכימו איתי שצריך לרכז את הטיפול בנושא הזה, יצטרך לטפל בו, זה בנושא של מוקשים מסויימים שיש בחוקים מסויימים. שנוגעים לפעמים בנושאים אידיאולוגיים שאנחנו בשולחן הזה לא תמיד מסכימים עליהם. ושוב, אני אומר, התלבטתי, אבל אני בכל זאת מקווה שהדוגמה תישמע כדוגמה, ולא תתפסו לפרטים שלה, אבל יש חוק עזר בכפר סבא משנת 1941, רבותיי, בדבר חזירים, ובשר חזיר. ועל פי החוק הזה לא זו בלבד שאי אפשר לגדל חזיר בכפר סבא, אלא גם אסור למכור אותו. אז אני יודע שאוזניהם של עמיתי המאמינים ויראי השמים במועצה יתחדדו קמעה לשמע האמירה הזאת, אבל מה לעשות?

משה אבן חן: לא מוכרים חזיר בכפר סבא?

גיא בן גל: אז יפה, אתה מבין? על הפליאה שלך אוטנטית, משה אבן חן, אני שמח. אני מביא את זה בתור דוגמה למרות, ואף על פי כן, שהדוגמה הזאת נוטה את חלקנו לעניין יותר מטעמים אידיאולוגיים, היא לא היוצא מהכלל שמעיד על הכלל. יש פה עוד הרבה חוקים שלצורך העניין אומרים X, ועל פי החוק, אגב, אנחנו מחוייבים לפעול על פי X, והמציאות הקונקרטית, הממשית, אלה מכם שמחזיקים תיקים, ועובדים בפעילות יום יומית מול העירייה יודעים שהמציאות היא שונה מאד, ולפעמים מנוגדת ואף קוטבית למה שהחוק אומר. עכשיו, מה לעשות שכולנו, אני מקווה, שומרי חוק, או לפחות משתדלים לשמור על החוק, יוצא מצב שחלק גדול, או חלק משמעותי,

או חלק לא מבוטל מ - 53 חוקים שנמצאים פה בידי אנחנו על פי חוק מחוייבים לפעול על פיהם, אבל באופן מעשי אנחנו לא עושים את זה. אז או שאנחנו נתאים את המציאות היום יומית שלנו לחוקים, או שנתאים את החוקים אל המציאות.

אני חושב שצריך לעשות את הדבר השני, כי חוק הוא אמצעי ולא מטרה. ומאחר ואני בכל זאת עבדתי ועובד בכנסת, יש לי מעט ניסיון בגישה לחוקים ולחקיקה ולמשמעותם, ואני חושב שיהיה נכון, אם על פי ההצעה שאני מציע יהיה צוות שימנה 5 חברים. כתבתי כאן: "על הצוות להגיש תוך שנה מיום התכנסותו הראשונה", אני חושב שצריך לשנות את זה ל-עד שנה, כי אם הוא יעשה את הבלתי יאומן, ויבוא תוך 4 חודשים, או 5, או 6, אז זה יותר טוב מלחכות שנה עד שהדברים יעודכנו. אני יודע שהיתה עבודה סביב איגוד של חוקים, בעיקר בקשר לחוקים שנוגעים לאיכות סביבה, אבל העבודה היא עדיין רבה. מלאכת סילוק המוקשים תהיה לפעמים לא פשוטה. אבל מאחר והוכחנו, דווקא בהקשר לדוגמה שהבאתי, שדתיים וחילוניים יכולים גם להסכים סביב השולחן הזה, בנושא כמו צעדת כפר סבא, אני מאמין שגם בסילוק המוקשים האידיאולוגיים, לאו דווקא בנושא דת ומדינה, אבל גם בהם, נמצא את הדרכים להתגבר כדי להתאים את החוקים למציאות של 2004.

יהודה בן-חמו: תודה רבה גיא. מכיוון שנעשתה עבודה בקדנציה הקודמת, על ידי עורך דין קובי אוחיון, אני מציע שקובי יציג את עיקרי הדברים שנאספו, ולאחר מכן נתכנס לכלל החלטה.

קובי אוחיון: כן, היתה כבר אז ועדה בראשותי שבה היו חברים עורכת הדין בתיה בראף, עורכת הדין פנינה הר-ניב, ומיכל טל. המלאכה כללה גם למחשב את החוקים האלו. הועדה ישבה על המדוכה. ובגלל המורכבות, זה לא עבודה של פוליטיקאים פה, וגם לא של נבחרים ציבור, בעיקר, למעט הסוגיות הטעונות, זה עבודה של עורכי דין,

אנחנו המלצנו בגלל מורכבות העבודה וההיקף הרב שלה לשכור את השירותים של המשרד של בתיה בראף, משרד שהוא בקי, ומיומן בדיני רשויות מקומיות.

יהודה בן-חמו: סליחה, אני מתנצל, סליחה אריה, היתה שאילתא, אנחנו נחזור אחרי ההצעה לסדר הזאת, ואני מתנצל.

קובי אוחיון: בנושא דיני רשויות מקומיות, יכול להיעשות גם מחקר משווה לרשויות אחרות, גם לא ממציאים פה את אמריקה. והועדה, נכון שהיא סברה קיימים חוקי עזר ישנים, חלקם מנדטוריים, וחלקם אכן מעוררים סוגיות טעונות של יחסי דתיים חילוניים, בעיקר בנושא פתיחת עסקים וסגירתם, כאשר יש כמה חוקיים מיושנים שאולי דווקא השארת המצב על כנו יוצרת איזה שקט בנושא הזה.

עכשיו, הוועדה המליצה לפעול בדרך דו - שלבית. שלב ראשון - לעשות אגד של כל חוקי עזר בנושא איכות הסביבה. ובשלב השני - לעבור לחוקים המאד בעייתיים והטעונים האלו. חלק מהחוקים, כמובן, גם לבטל, כי הם לא רלוונטיים לימינו.

ואכן, בעקבות המלצות הוועדה משרד טוייסטר הכין את האגד חוקי העזר, לאחר שהתקבלו כל ההערות והמשאלות של מחלקות העירייה הנוגעות בדבר, והיו מחלקות שונות. גם אגף הנדסה, גם האגף לאיכות הסביבה, וכיוצא בזה. נערך גם תחשיב מעודכן של האגרות. אתם יודעים שמלאכת אישור חוק עזר היא מלאכה מורכבת וארוכה מאד. והראייה שגם האגד הזה של החוקים עד היום טרם אושר. לטעמי חלפו כמעט כשנתיים מאז שהחלנו את האגד חוקים האלו, וזה טרם עבר אישור.

עכשיו, צריך לנהוג משנה זהירות. לא הכל זה עבודה של עורכי דין, כי חלק ממה שאמרתם, הסוגיות, זה עניינים של מדיניות. ופה השולחן הזה צריך לקבוע את המדיניות מכיוון שהחוקים צריכים רק לתת לבוש משפטי למדיניות שהשולחן הזה יתווה. אני אומר, יש חוקים לא

מעט בעייתיים. נכון שיש לנו שלל של חוקים, ורק אחרי השלב השני, של ליצור, עוד הפעם, אגדים של חוקים שכולם יש להם, במישרין או בעקיפין, נושאים משותפים, לעבור למיחשוב, להעלות את זה על אתר האינטרנט של העירייה, וכיוצא בזה.

אני לא הייתי מציע להקים ועדה של יותר מידי פוליטיקאים. אני הייתי מציע להקים א' - צריך לשכור שירותים של משפטנים. אין מנוס מזה. צריך להיות בקיא. העבודה העיקרית היא עבודה של משפטנים. והמשרד שהעירייה תשכור את שירותיו יפנה תשומת לבם של אלו שיעבדו מולו אלו סוגיות טעונות שדרושות החלטה של מועצת העיר, כי הם לא יכולים להחליט במקומנו בנושאים האלו. הם יכולים להציע חלופות שונות, הם יכולים להציע מה נהוג במקומות אחרים, כי בסך הכל, כמעט ברוב חוקי העזר, במרבית הרשויות, דומים פחות או יותר. אם כי, גם האגד הזה של חוקי עזר בנושא איכות הסביבה נלמד ממקומות אחרים. אז אני מציע, או שלך יש הצעה, יהודה, אז תעלה אותה. תעלו הצעות.

יהודה בן-חמו : רצית להעיר הערה?

סיימון גולדמן : כן, אני רוצה להעיר הערה. קובי, אני לא מסכים איתך בעניין הזה. אני חושב שחוקים, דווקא פוליטיקאים עושים אותם. חוקים זה מדינות. עורכי דין הם עזר, הם מנסחים אותם, הם חייבים לדעת שזה יהיה מותאם, הם דואגים לכך שזה לא יעבור את החוקים האחרים. אבל בטח ובטח לא עורכי דין יקבעו לנו חוקים.

קובי אוחיון : סיימון, המשפטנים יעבדו, יציגו לפני המועצה. הפוליטיקאי יחליטו בסיכומו של דבר. מישהו צריך להכין את זה.

סיימון גולדמן : ההיפך, פוליטיקאים יגידו מה, והמשפטנים ינסחו.

יהודה בן-חמו : עמוס בבקשה.

עמוס גבריאלי : יש פה שתי שיטות לתקוף את העניין הזה. אם המטרה היא להגיע לחוקים כי יש חוסר מסויים, או עודף מסויים, בוא נמקד את הבעיה,

ואז נבחר 3, 4 חוקים ונטפל הם. אני לא רואה שום עניין וצורך, לעשות עבודה אקדמית עכשיו, ולעבור על כל חוקי העזר של כפר סבא ולגלות כן, או לגלות לא מה מהם עבש, מה הם לא עבש, למרות שאני מסכים איתך במאה אחוז שחוק שמונע את סגירתה של מרפסת, כדי לעזור לצאלח א דין לכבוש את חופי תל אביב, זה דבר שכבר מזמן היו צריכים לבטל אותו לפני העותומאנים, אני מסכים איתך.

גיא בן גל : יש פה דברים יותר אקזוטיים.

עמוס גבריאלי : יש את זה, אני יודע. מה שאני רק אומר זה דבר אחר לגמרי. אם אנחנו רוצים למקד כרגע איזה שהיא בעיה מסויימת בתחום השבת, בתחום ציבורי כזה או אחר, בתחום ההיגיינה, בתחום איכות הסביבה, בוא ניקח חוק ספציפי, נדבר עליו, נראה מה צריך, מה לא, ונקיים דיון משפטי. אני לא מוצא שום צורך לשכור שירותים של משרד עורכי דין, לתת להם לעבור על כל חוקי העזר. זה מיותר, זה עבודה אקדמית. יש לנו 1001 דברים יותר חשובים, ועל מה לבזבז את הכסף. אני מתחבר איתך במאה אחוז שיש חוקים חשובים, אני הייתי אומר לך גיא, אתה מאד בקי בזה, תן חוק אחד, שניים, שלושה, ארבעה, שאתה חושב שהם בעייתיים, שצריך לטפל בהם. בוא נעשה דיון ציבורי,

גיא בן גל : זה ניתן לוועדה שאני מציע לדון בזה.

עמוס גבריאלי : אבל תמקד את זה. תמקד את זה.

יהודה בן-חמו : הערה אחרונה של בני,

בנימין כברה : אני בכל אופן מסכים עם גיא בן גל לגבי הצורך בשדרוג חוקי העזר. אנחנו מדברים על חוקי עזר שהחדשנים שבהם הם משנות ה - 70. תראו על מה אנחנו מדברים בעצם. אין ספק שצריך להתאים חלק גדול מהחוקים למציאות היום יומית. ואני באמת לא רוצה להיכנס איזה חוק כן, ואיזה חוק לא. יכול להיות, אתה יודע מה, שמה שיצטרכו לעשות בסופו של דבר בחוק מסויים, שרק לשנות את

התאריך. לשנות את השנה. לא חוק עזר משנת 34', אלא חוק עזר משנת 2004, שהוא כבר נדפס. צריך לבחון את הדברים, לבדוק את הדברים.

עכשיו, לגבי השאלה מי צריך לטפל? אין ספק שמי שצריך, בכל אופן, גם קובי הזכיר את זה, ואין ויכוח בינך לבין קובי. קובי גם מסכים שהמדיניות נקבעת על ידי הפוליטיקאים. מצד שני, התרגום של הדברים חייב להיות על ידי משפטנים.

יהודה בן-חמו: אני חושב שאפשר להציע איזה שהיא הצעה שאפשר להתאחד סביבה, גיא. כל מה שנאמר פה, אני לא רואה שמהו מפריד בין הדברים, אלא ההיפך, מאחד. אפשר לקבוע שגם אתה וגם קובי, ואם יש עוד מישהו מהחברים שמעוניינים להצטרף, יבדקו יחד עם השירות המשפטי שלנו,

בנימין כברה: אני מבקש להצטרף.

יהודה בן-חמו: הצטרפת. יחד עם עורכת הדין בתיה בראף, או המשרד שלה, או מי מטעמה, על מנת לראות איזה שהם חוקים שאנחנו רוצים לקדם, הם חשובים לנו בתקופה הקרובה, בשנה הקרובה, ביעדים הקרובים. תגדירו אתם, תביאו אפילו לשיבת המועצה הקרובה, אולי לעוד שתי ישיבות. תביאו המלצות. אין לי ספק בכלל שמי שצריך לאשר, או לא לאשר חוקים זה השולחן הזה. אבל יחד עם זאת, כמו כל עבודה, ואתה בא מהכנסת, אז אתה יודע שגם לחברי הכנסת מכינים הרבה מאד עבודה מקדימה. אותו כני"ל גם פה. אז מי שצריך להכין את העבודה המקדימה זה אנשי המקצוע ולא אנחנו. לסיכום, אני חושב שאפשר להתאחד סביב העניין הזה. בבקשה הערה, גיא.

גיא בן גל: אני רק מבקש להעיר, כי היתה פה אבחנה בין משפטנים לחברי מועצה.

יהודה בן-חמו: אז אולי לא היתה הבנה.

גיא בן גל: יש מכניזם מאד פשוט. המחוקק תפקידו לחוקק. זה שיש פה גם

במועצה כמה חברי מועצה שהם במקרה גם עורכי דין, אפשר רק להסתייע בהם, כמו עמוס, כמו קובי, כמו יפתח אלגוב, במידה והם מעוניינים כמובן. זה רק יכול להפרות את העבודה של הצוות שהם בכובע אחד מכירים את המטריה המשפטית, וכובע אחר, כחברי מועצת עיר, מייצגים את הפאן הציבורי.

גם בכנסת, רק כדי ליצור את ההבחנה, המחוקק מחוקק. הלשכה המשפטית עושה את הרוויזיה שלה. על פי אותו מכניזם בדיוק אפשר לעבוד כאן. על פניו, אני אומר, בואו לא נגמד את התפקיד שלנו. אנחנו כן צריכים לעשות פה רוויזיה, אני מקבל את ההערה שאתה אומר, ומי שיהיה חפץ להשתתף - אז שישתתף.

יהודה בן-חמו: תודה רבה. אפשר להתאחד סביב העניין? מישהו עוד מעוניין להיות בועדה?

דובר: רק דבר אחד, לא שוכרים פה פרוייקט מיוחד,

יהודה בן-חמו: לא, לא, הם בודקים בשלב ראשון. נקבל את ההחלטה שהוועדה תהיה: קובי אוחיון, גיא בן גל, ובני כברה.

גיא בן גל: אני מציע שאם קובי ריכז את הועדה בפעם הקודמת, שימשיך. קובי, אתה מוכן להמשיך ולרכז את העבודה מאחר וריכזת בקדנציה הקודמת, ולרכז גם כאן?

קובי אוחיון: כן, אני רק רוצה להפנות את תשומת הלב בעקבות ההערה של עמוס. זה לא תהיה עבודה במסגרת... של משרד טוויסטר. היא הבהירה את זה גם פעם קודמת. היא כבר עשתה את העבודה של אגד חוקי העזר.

החלטה מס' 123: מחליטים להקים ועדה לעדכון חוקי העזר העירוניים. חברי הועדה הם: עו"ד קובי אוחיון-מרכז הועדה, גיא בן גל ובני כברה.

יהודה בן-חמו: טוב, אני מתנצל. נעשה איזה שהיא הפסקה מתודית קטנה, כי נכנסנו ללחץ. אני רציתי לפתוח את הישיבה הזאת בדקת אבל לזכרו

של רועי אביסוף שנהרג בסיני. אני מבקש מחברי המועצה דקה לעמוד, דקה דומיה. חבר המועצה ד"ר אמיר גבע, שהוא חבר המשפחה, יאמר מספר מילים לזכרו של רועי.

אמיר גבע : אני לצערי לא סתם ככה מסתובב כבר 4 הימים עם עיניים אדומות, כי רועי באמת הוא, קשה לי להגיד עליו בלשון היה, אבל הוא היה בן של באמת חבר אולי הטוב ביותר שלי. אבל בנוסף לזה שהוא היה בן של החבר הטוב ביותר שלי, הוא באמת היה נער מיוחד, שאני חושב שכיף לדעת שיש בנים כאלה בכפר סבא, ובמדינה שלנו בכלל. באמת, ילד מיוחד במינו. נכון בדרך כלל אחרי שקורה אירוע קשה, אז כולנו גולשים לקלישאות, וכל מי שנופל אז הוא הכי טוב. אבל הבחורצייק הזה באמת היה משהו מיוחד במינו. ואני דווקא רוצה לומר כמה מילים, לא מה שאמרנו סביב הקבר. אתמול התאחדו, אני לא יודע אם היה שם 1,000 או 2,000 או 3,000 אנשים, אולי יותר. זה היה משהו פשוט מדהים, התכנסות של אנשים שזה פשוט היה מרשים בצורה מדהימה. בעיני, זאת היתה אולי ההלוויה האזרחית הכי מדהימה שאני אי פעם הייתי צריך לקחת בה חלק. על כל פנים, אחרי הטקס שאתמול היה, אז מוטי אלבום לקח אותי הצידה. הוא אמר לי דבר נורא מעניין. הוא אמר : אני נאלץ בתוקף תפקידי להסתובב פה בבית הקברות, לשהות פה הרבה שעות. אז כשיש לי זמן, אני פשוט מסתובב בין הקברים וקורא מה כתוב שם. כי אנשים בדרך כלל חושבים, אף פעם לא חשבתי על העניין הזה, כשהם כותבים על יקיריהם שנטמנו את הכמה מילים האלה על המצבה, אז הם בעצם, בדרך כלל, ממקדים או ממצים את העיקר על אותו אדם שטמון שם, וזה עולם ומלואו. זה מבטא את הכל. על אחד אומרים : היה הכי חכם. על אחד אומרים : אהובנו היקר. כל אחד כותבים, צדיק, או גדול בתורה, או כל מיני דברים כאלה. אנשים נוהגים לכתוב את הכמה מילים המיוחדות האלה. אז רועי עדיין לא נטמן, אבל כשהעירייה דאגה

לפרסם את המודעה, זה כבר היה במוצאי החג, כשאנחנו כולנו התבשרנו על האירוע הזה, אז עובדה שהמשפחה בחרה בשתי מילים, שאני אמרתי אותם למוטי אחר כך, הוא אמר שזה באמת מציין, זה נדיר, נדיר שמתייחסים לזה על בחור צעיר. היה כתוב שם: רועי שלנו, אוהב אדם וטבע.

עכשיו, כמה מאיתנו היו כאילו מציינים את התכונה הכי חשובה של מישהו שהוא היה אוהב אדם? בכלל, תחשבו על בחור צעיר, שהוגדר שזה היה התכונה שממצה אותו. לא אמרו הכי חכם, הכי יפה, הכי אוהב אדם. וזה התכונה. ולכן אני בסופם של ההספדים אתמול, שאביעד החבר שלו אמר: תרימו ראש. הוא ביקש: תרימו ראש ותחייכו. כי זה היה רועי. הוא לא רוצה שכל הזמן תהיו. בעיני זה היה נורא, נורא חזק. הבחורצייק היה באמת בחור מצויין. זאת משפחה נהדרת, שפה נמצאת בעיר יותר מ - 50 שנה. התאחדות של שתי משפחות, צד אחד של המשפחה מאד אמיד, וצד שני הוא משפחה פשוטה יותר, שבאה מרומניה. התאחדות של ראובן ורחל, זוג שגדל פה בעיר, בבתי הספר התיכוניים. באמת משפחה לתפארת. גידלו 3 קצינים. שלושת הילדים, אצל ראובן תמיד היה חשוב העניין הזה של המצויינות של הילדים. הבת הבחורה היתה קצינה בצה"ל, ורועי, ועומרי עכשיו הוא קצין בנח"ל, בן 21. משרת באותה יחידה שאחיו הגדול שירת. אני חושב שזה משהו נורא מיוחד. כולם היו מעורים פה בספורט העירוני, במערכת ההתנדבות העירונית. כי רועי היה גם מתנדב בעמותת אלון, וגם פעל לסיוע לנוער שוליים במסגרת הפנימייה של אוניס, וכן הלאה, בנוער העובד. כל המערכות שרק ישנם. אובדן מאד מאד גדול. אבל בסופו של דבר, השורה האחרונה היא באמת, וגם ראובן אמר את זה בדברים שלו, שבכל זאת יש איזה שהיא תקווה מתוך הדבר הזה. אנחנו כל הזמן רואים את הצד הרע של כל מה שקורה, ופתאום רואים שבכל זאת רואים שבאמת יש לנו נוער מופלא.

באמת יש פה נוער. זה נותן כאילו את התקווה לעתיד, גם אם קשה לפעמים, אז בכל זאת אנחנו רואים שיש איזה שהיא תקווה לעתיד, שיש לנו כאלה בנים. זה נורא עצוב, זה מאד מאד קשה.

דובר: יהי זכרו ברוך.

יהודה בן-חמו: אני יכול רק לומר גם מילה תודה לעובדי עירייה, לאגף הרווחה בראשותה של ענת ניסקי, ולדורון בקנשטיין שמהרגע הראשון שנודע על דבר האסון, פשוט נרתמו והיו קרובים מאד למשפחה, וסייעו בכל ארגון ההלוויה, וגם על כך העירייה זכתה ללא מעט מילות תודה והערכה, ומכאן אני מוסר גם תנחומים למשפחה, וגם תודה לעובדים המסורים שעשו את עבודתם נאמנה. תודה אמיר.

להבדיל אלף הבדלות, אני רוצה לנצל גם את ההזדמנות פשוט, הדברים נשכחו תוך כדי פתיח הישיבה. אני רוצה לאחל מזל טוב בשם כולנו ליואל ברוך שנולד לו נכד ראשון. הוא לא נמצא פה, גם בגלל הסיבה הזו, אז מזל טוב ליואל ברוך על הולדת הנכד.

יהודה בן-חמו: שוב, פתחנו לא כפי שהיה מתוכנן. אז אריה אברהם הגיש שאילתא, יותר נכון, רצון לומר משהו בתחילת הישיבה. בבקשה אריה.

אריה אברהם: ב - 24 לספטמבר, אני קראתי כתבה בעיתון 'קול הכפר' על 300 משפחות שלא קיבלו סלי מזון השנה זאת. הכתבה היתה במסגרת ראיון של שמעון פרץ, שבו ישנן התבטאויות כמו: דמעות בעיניים, דמעות עשוקים, זעקת יתומים, וכן הלאה. השנה הזאת, אני רוצה קודם כל לעדכן את המועצה, אנחנו חילקנו למעלה מ - 500 סלים, ועוד למעלה מ - 280 ארוחות חמות, על ידי 3 העמותות המרכזיות שחילקו את המזון. בנוסף גם חב"ד וגם מתנדבים אחרים חילקו 150 סלים. אני פונה פה בשאלה לשמעון פרץ: הייתי מבקש, בתור מחזיק תיק הרווחה, לקבל את 300 המשפחות שעליהם אתה מדבר, שמעון פרץ: מחר בבוקר.

אריה אברהם: שאלה נוספת: האם ה - 300 משפחות האלה הם רשומות באגף הרווחה?

שמעון פרץ: לא כולם.

אריה אברהם: אני רוצה להזכיר לך שמי שקובע על קבלת סלים לאזרח זה אך ורק אגף הרווחה. ככה זה כל התנדבות, ככה כל ארגוני המתנדבים פועלים. אני קראתי דבר בנוסף שמדובר על 120 אלף שקל שהמועצה הדתית בשנה קודמת קיבלה,

שמעון פרץ: שנת.

אריה אברהם: שהיא שנתית, שהיא מחולקת חצי לראש השנה, וחצי לקמחא דפסחא. השאלה אם זה באמת כך? ואם זה כך, הייתי מבקש לקבל דיווח,

שמעון פרץ: יש ניירות במועצה הדתית. יש פרוטוקולים, ויש צ'קים,

אריה אברהם: אני מבקש לקבל דיווח לאורך השנים מה נעשה עם הכסף? מה קנו בכסף הזה? כי אנחנו אף פעם לא סיפקנו כסף לאנשים. אנחנו סיפקנו סלי מזון, וארוחות חמות, ועזרה לאנשים בצידוד, ולא בכסף. אני רוצה לומר לך שאני קראתי את הכתבה הזאת מספר פעמים, ולא רק אני נפגעת, אלא גם 6,000 אלפים מתנדבים שישנם בעיר הזאת, והם מה זה פגועים? כולל מועדונים שעוסקים בנושא הזה. אנשים שמחלקים מזון כל יום ראשון.

שמעון פרץ: אני מכיר אותם. את כולם אני מכיר.

אריה אברהם: אני לא בטוח שאתה מכיר אותם.

שמעון פרץ: אני יכול להגיב? קודם כל,

יהודה בן-חמו: סליחה, סליחה, פה לא לוקחים זכות דיבור. פה מבקשים זכות דיבור. אני רוצה להתייחס, ולא הייתי מתייחס לזה בעיתונות, למרות שנכתבים הרבה מאד דברים, ואני מבליג, כי אני לא חושב שאני צריך להתייחס לכל הערה, או כתבה כזו או אחרת, אבל גם אני הפעם מאד, לא הייתי אומר נפגעת, אלא נדרכת ונתבקשתי להגיב על הדברים

שנכתבו בנושא של מזון לנזקים.

אני רוצה למסור מכאן תודה ענקית לעמותות המזון: לעמותת 'מלוא הטנא', לעמותת 'הזן את הכל', ואת 'עזר מציון', שלוש עמותות שחברו גם יחד, והצליבו רשימות על מנת שלפחות לא יקבלו מצד אחד כפול, ומצד שני משפחות אחרות לא יקבלו. מעבר לכך יש גם אנשים פרטיים שבאופן פרטני חילקו במשך שנים מזון, גם הם חברו לאותם עמותות על מנת שיוכלו להרחיב את מעגל מקבלי המזון.

כפי שאמר קודם אריה בפתיח דבריו, השנה חולקו, יותר מכל שנה אחרת, סלי מזון, זה לא רק מעיד על העבודה הטובה והמקצועית שעשו חברי העמותות, אלא זה מעיד, לצערי, על נתון מאד קשה שהתווספו למעגל המשפחות הנזקקות עוד משפחות נזקקות. אני רוצה לומר שגם אני, וגם מנכ"ל העירייה פנינו לשמעון פרץ, וכל שנאמר,

שמעון פרץ: שקר.

יהודה בן-חמו: חוץ מהשם שלו,

שמעון פרץ: שקר.

יהודה בן-חמו: היה משולל המציאות.

שמעון פרץ: שקר.

יהודה בן-חמו: אני לא אפריע לך כשאתה תדבר.

שמעון פרץ: לא, אני אפריע לך ולא אתן לך לדבר שקרים, לא במועצת העיר, ולא

לידי. לא דיברת איתי, ומעולם לא דיברת איתי, ולא צלצלת אלי, לא

מאייל, ולא ממך, אז אל תדבר סתם שקרים. לא היה ולא נברא. אל

תוציא שקר. שקר לא יצא כאן.

יהודה בן-חמו: אני רוצה לומר לכם,

שמעון פרץ: לא יעזור כלום. לא היה ולא נברא, שקר, כמו התגובה שלך שהיתה

שקרית בעיתון, אותו דבר גם אתה עכשיו משקר, ומול כולם.

יהודה בן-חמו: שמה שנעשה בעבר,

שמעון פרץ : זה השקר הכי גדול שיש,
יהודה בן-חמו : זו תעודת עניות, תעודת עניות שהיא תיחקר על ידי לא רק מבקר
העירייה,

שמעון פרץ : רגע, הם יבואו אליך, אל תדאג.

יהודה בן-חמו : אנשים שבאו והלכו קנו בשר מחנות,

שמעון פרץ : נכון,

יהודה בן-חמו : ללא הכרה באגף הרווחה,

שמעון פרץ : נכון.

יהודה בן-חמו : לא רשומים באגף הרווחה,

שמעון פרץ : נכון.

יהודה בן-חמו : שכל חברי המועצה פה יידעו את זה,

שמעון פרץ : נכון.

יהודה בן-חמו : והם הלכו ורכשו על סמך המלצה של שמעון פרץ,

שמעון פרץ : לא,

יהודה בן-חמו : וזה שולם.

שמעון פרץ : שולם,

יהודה בן-חמו : שום שם שמה לא עבר דרך אגף הרווחה, ואני אומר את זה

באחריות מלאה, ואני חוזר פעם שלישית, אף שם. גם השנה ביקשנו

את הרשימות. חלק מאותם אנשים שבאו אלינו ואמרו לנו : למה אתם

לא נותנים לנו בגלל ששמעון פרץ אמר לנו? הגענו אליהם באמצעות

אותן עמותות. הם קיבלו סלי מזון.

שמעון פרץ : לא הגעתם אפילו ל - 1/3.

יהודה בן-חמו : הם קיבלו סלי מזון. ואני אומר את זה באחריות מלאה. חלק

מהאנשים לא הגענו אליהם, מכיוון ששמעון פרץ לא נתן את השמות.

שמעון פרץ : ... השקרים שלך זה ידוע, זה לא דבר חדש.

יהודה בן-חמו : אני חוזר ואומר את זה, הוא לא נתן את השמות. לכן כל הנושא של

חלוקת המזון השנה נעשה בצורה שיש רק לומר תודה והערכה לכל

אותם אנשים שעסקו בכך. עסקו בכך גם אריה אברהם בתור מחזיק תיק הרווחה. עסקה בזאת גם דלית רוכמן, כיושבת ראש ארגוני המתנדבים, גם כמחלקים, ועסק בזה משה גרום בהתנדבות, היועץ שלי שגם בהתנדבות עסק בזה. אני רוצה לקוות ולאחל שאין לי שום בעיה עם דברי הביקורת שלך, שמעון, ואני מוכן לשמוע אותם מפה עד להודעה חדשה, ובתנאי אחד, שיעשו לי שני תנאים: א' - לא תהיה מתקפה בוטה, כמו שאתה נוהג לתקוף את עובדי העירייה,

שמעון פרץ: אף אחד לא מותקף.

יהודה בן-חמו: ולא תהיה מתקפה בוטה, כפי שהיה פה בזמן ההפגנה של הסוחרים, שהמרחק בין הרמת יד שלך,

שמעון פרץ: בינתיים אתה לא בחרת בי, יהודה, אני פה לא בזכותך, אני פה בזכות הציבור שבחר בי,

יהודה בן-חמו: המרחק בין הרמת יד על חבר מועצה היה כהוא זה, וזה רק מה שהיה חסר בשביל להעיף אותך מישיבות מועצה,

שמעון פרץ: זה לא היה, אין לך סיכוי כזה.

יהודה בן-חמו: ואני מודיע לכך שבמידה ואתה לא תשמור על תרבות הניהול שמתקיימת פה בישיבות המועצה אתה לא תוכל לשבת פה, זה אני אדאג לכך שאתה לא תשב פה.

שמעון פרץ: אתה רואה מה זאת דיקטטורה? זה מה שאתה רוצה, אוהב.

יהודה בן-חמו: רצית להעיר הערה,

שמעון פרץ: אני לא מעיר הערה, אני מגיב. למה אני צריך להעיר הערה? קודם כל, אני יודע, ואני מכיר את כל העמותות שמחלקים מזון, וכל הכבוד להם. מעולם לא אמרתי שלא היו כאלה. מעולם לא אמרתי שלא חילקו. חוץ מהזה, אדם נזקק שמקבל, ומקבל משני מקומות, זה בסך הכל הוא יכול לקבל 350 שקל מפה, ועוד 300 שקל מפה, 300 מפה, ו - 300 משם, זה 600 שקל ל - 3 חגים, שזה אפילו לא מדגדג, זה דבר אחד.

דבר שני - איך אני חילקתי זה הלך על פי המלצות הרבנים, על פי המלצות של ועדי שכונות, ועכשיו אני אתן את הדוגמא הכי חיה שיושבת פה, לגבי רוסים,

דובר : המלצות הרבנים?

שמעון פרץ : רגע, יש לי פה מי שיוכיח את זה מיידית. ויש פה, יושב פה הנציג של האתיופים, והוא זה שעכשיו יקום ויגיד אם היה בא ומגיע, הוא לא היה מקבל, אבל הוא היה מביא את הרשימה של האתיופים שהיו נזקקים. היית מקבל או לא היית מקבל בשבילם?

[מדברים ביחד - לא ניתן לתמלול]

שמעון פרץ : אבל תבינו שלא אני חילקתי אישית. יש מינהל תקין. בן אדם שלא גומר את החודש לא צריך להיות רשום ברווחה.

[מדברים ביחד - לא ניתן לתמלול]

שמעון פרץ : הרווחה מעבירה לי שמות, לא אני מעביר שמות לרווחה.

אריה אברהם : אבל ביקשו ממך שמות.

שמעון פרץ : לא הרווחה ביקשה שמות,

אריה אברהם : אד הוק,

שמעון פרץ : לא, אף אחד לא ביקש ממני. אני חילקתי תמיד,

אריה אברהם : אני מבקש ממך אתה שמות של 300 המשפחות האלה כדי לעשות

קרוס על מה שיש לנו ברווחה, ואם הם באמת לא קיבלו, הם יתווספו,

שמעון פרץ : אז אני אביא. אמרתי לך מחר בבוקר תקבל את זה. עובדה

שהעיתונאים קיבלו את השמות, אחרת לא היו כותבים. אז רבותיי,

בואו נסכם,

[מדברים ביחד - לא ניתן לתמלול]

שמעון פרץ : אני חושב שאתם שוכחים שאני נמצא פה עם כיפה, ואני נמצא פה

קצת שונה. אני הולך על פי מה שאומרים לי רבנים, ורבני שכונות

שיודעים איפה שיש נזקקים,

יהודה בן-חמו : גם אם זה בניגוד למינהל תקין,

שמעון פרץ : גם אם זה בניגוד למינהל תקין, ואני אומר את זה ברמקול. כי מי שלא מבין מה זה עצמאי שנופל, או לא מבין מה זה בן אדם שמרוויח 3,000 שקל בעירייה, ולא מספיק לו, וצריך להוסיף לו, והוא לא רושם ברווחה, ולא לתת לו, אז זה כבר תעודת עניות לעירייה. איפה האנושיות שלנו? מה נהיינו? מה נהיינו כאלה אכזריים?

גיא בן גל : הכל לשם שמים.

שמעון פרץ : הכל לשם מטרה, וברוך השם המטרה הזו הושגה, וב - 28/10/2003. זה מה שחשוב.

[לא ברור - לא ניתן לתמלול]

שמעון פרץ : אף אחד לא התהדר במה שהוא עושה, ולא הכפשתי שום עמותה, והייתי מבסוט ושמח שכולם חילקו. כולם תמיד חילקו, וגם אני חילקתי, אז מה? מה? אסור לחלק פעמיים? אסור לתת שלוש פעמים לנזקקים?

[מדברים ביחד - לא ניתן לתמלול]

סיימון גולדמן : אתה יודע יפה מאד שאני הגשתי תלונה במשטרה דווקא על הדבר הזה.

שמעון פרץ : אני לא ראיתי אותם.

סיימון גולדמן : דווקא על הדבר הזה. ואתה נחקרת במשטרת כפר סבא.

שמעון פרץ : ולמה לא באו אלי?

סיימון גולדמן : באו אליך ...

שמעון פרץ : לא.

סיימון גולדמן : אדוני, ואני טענתי דבר פשוט, אני טענתי,

שמעון פרץ : אני במצב עגום שמסתכלים על 60 אלף שקל לנזקקים, ולא 6 מיליון שקל שמבזבזים על מקורבים. זה הבושה הכי גדולה.

סיימון גולדמן : אתה לא יכול להחליט מי כן ומי לא.

שמעון פרץ : אוי לנו מיום הדין, ואוי לנו מיום התוכחה. אתה תשלם על זה. זה לא ממני, יש פה אחד למעלה שרואה את הכל, ברוך השם.

בנימין כברה : לאור הדברים שנאמרו, שניתנו פתקים לאנשים,
שמעון פרץ : בטח שניתנו פתקים. זה האישור. איך אתה רוצה שאני אתן לו?
בנימין כברה : ניתנו פתקים לאנשים, ואנחנו יודעים את זה מתוך ידיעה,
שמעון פרץ : אני אומר את זה. הנה, הרמקול פה מולי. ניתנו,
בנימין כברה : ניתנו פתקים,
שמעון פרץ : נכון,
בנימין כברה : לאנשים לרכוש מוצרי בשר,
שמעון פרץ : בדיוק.
בנימין כברה : כמה כסף חייבים בחנויות האלה שלא שילמו להם?
שמעון פרץ : עשרות אלפי שקלים.
בנימין כברה : מי דואג לשלם להם?
שמעון פרץ : אני אדאג לשלם להם.
בנימין כברה : בסדר.
שמעון פרץ : אל תדאג. ברוך השם לא ביקשתי בינתיים מאף אחד. עד הרגע הזה
לא ביקשתי מאף אחד.
יהודה בן-חמו : עמוס, בבקשה.
עמוס גבריאלי : אני לא חושב שזה נכון להציג שאילתא לחבר מועצה, אני חושב
שהשאילתא נועדה למכשיר אחר, לקבל אולי מהרשות תשובות לגבי
שאלות,
יהודה בן-חמו : לא היתה שאילתא, זאת היתה הערה.
עמוס גבריאלי : הערה. עכשיו אני חושב שהעניין הזה שמה ששמעון אמר, או מה
לא אמר, בסדר, אז הוא אמר, וכתבו בעיתון הזה, כתבו בעיתון אחר.
בשעתו אני חקרתי את העניין של העמותה שלו. היתה מסקנה ברורה :
קודם כל, מצד אחד, אין לי ספק ששמעון כיושב ראש העמותה עשה
דברים שהם בבחינת גמילות חסדים. מי שחושב פה, שיש לו ספק בזה,
אז הוא טועה. אני מצאתי, אני בדקתי. זה לא בגדר של רכילות. האיש
עשה ועושה מעשים שבגדר מעשים של מעשה צדיקות. מה שהיה זר לו

עם העמותה, ומה שהיתה פה בעיה קשה בעיה קשה מבחינה ציבורית, היא שהיתה פה כפילות, בחלק מהמקרים, בין אגף הרווחה לבין העמותה של שמעון. המסקנה היתה, אם אני מזכיר לך שמעון, המסקנה היתה שהרשימות יועברו דרך אגב הרווחה, בדיוק כדי למנוע את מה שאתה אומר, שזה נכון, שאם יש תקציב מוגבל, זה נכון שאדם שנזקק אפשר לתת לו גם שלוש וארבע פעמים. אבל אם אתה תיתן לאדם נזקק אחד שלוש ארבע פעמים, ועל חשבון זה אדם נזקק אחר לא יקבל, אז המשמעות היא שעשינו פה משהו לא בסדר. ולכן הכפילות היא לא כדי למנוע. הכפילות היא למנוע אותה כדי לתת יותר. המסקנה היא, בכל הוויכוח הגדול הזה, הוא נורא פשוט: אתה בסדר גמור, והעמותה שלך בסדר, ואגף הרווחה בטח שבסדר. רק צריך לעבוד בשיתוף פעולה, ואז, בעזרת השם, לא יהיו רעבים בכפר סבא. וזה מה שכולנו רוצים. אבל בוא נרד, בפן הזה, בוא נוציא את הפוליטיקה מהעניין הזה. חובה של כל אחד מאיתנו פה לדאוג שהציבור בכפר סבא יקבל מה שצריך לקבל בדרך הטובה ביותר. וזה לא שאלה אישית, וזה לא שמעון פרץ, באמת, בקטע הזה, העמותה שהוא עמד בראשה, עם כל החריגות שהיו, היו חריגות קשות,

[מדברים ביחד - לא ניתן לתמלול]

יהודה בן-חמו: סליחה, בואו בשביל להבהיר את הדברים, עמוס, עם כל הכבוד לכולנו, מה שאמרת אלה דברים שצריכים להיות חקוקים בסלע. כולנו צריכים לפעול על מנת שלא יישאר פה רעב אחד בערב החג. זה מה שצריך לעשות. אבל לא מקובל עלי שאנשים יפעלו פה בניגוד למינהל התקין, כמו שגם עליך בטח לא מקובל, ואני בטוח בכך. אבל תסתכל בסעיפי התקציב, גם בהעברת הכספים שעברו מהעירייה, יש סעיף רק לקמחא דפסחא, לא לראש השנה - 1. 2 - על איזה סעיף זה נקנה? על סעיף של כיבוד למועצה הדתית. ואלה הדברים שייחקרו.

שמעון פרץ: לא נכון.

יהודה בן-חמו: יש בידי חשבונות, ואני אומר את זה במלוא האחריות ובמלוא הצער, שכתוב שם - כיבוד - ומה שנרכש זה לא היה בדיוק סוכריות, ועוגיות, או שתייה. ניקנו דברים אחרים לחלוטין. אנחנו אוספים את כל החשבונות האלה, ויבדוק את זה גם מבקר העירייה, ואם יהיה צורך זה יצא גם מתחום העירייה. על כך אני בא ואומר: מילא זה נעשה בעבר, ניחא. חצי נחמה. שתקנו. אבל לא יעלה על הדעת שיבואו וכפישו, לא אותי, עזוב, מה שנאמר - נאמר.

שמעון פרץ: זה רק אותך,

יהודה בן-חמו: לא יכפישו את העמותות,

שמעון פרץ: אף אחד אחר לא אחראי.

יהודה בן-חמו: ואת אותם אנשים שעסקו, אני עסקתי בזה בעבר,

שמעון פרץ: [לא ברור - לא ניתן לתמלול]

יהודה בן-חמו: נכון, נכון.

שמעון פרץ: יפה.

יהודה בן-חמו: אני לא הייתי בתקופה הזאת, נכון.

שמעון פרץ: אין לי בעיה שיחלק הוא, שיבקש ממני רשימות, אני אתן לו אותם. לא ביקש.

יהודה בן-חמו: לא ביקשתי אלי, אמרתי לך: תעביר לרווחה.

שמעון פרץ: לא. שקר. לשקר בתוך מליאה זה דבר חמור. אתה לא מבין מה אתה עושה, אבל זה מתאים לך.

משה אבן חן: נוצר איזה גורם מזמן, במקרה היום אני כתבתי מכתב לך, יהודה, זה נמצא אצל המזכירה להדפסה ולמשלוח, כי יש צורך בנושא הזה של אותן עמותות, אני כבר למעלה משנתיים מתעסק עם קידום האפשרויות למציאת מעון מתאים ל-הזן את הכל. אני רוצה לומר לכם, מה שהזכירו כאן זה כאין וכאפס לעומת עבודת הקודש שנעשתה השנה. העמותה הזו, רק העמותה הזאת חילקה ל - 1,200 פיות אוכל. אוכל מבושל, חלק אוכל מבושל, וחלק אוכל קשה. באמת, לצערנו

שהגענו למצב הזה שיש כל כך הרבה נזקקים בעיר הזאת, אבל בהחלט, אם אנחנו מעלים על נס את הפעילות של אותן עמותות, אנחנו גם צריכים לתמוך בהם, ויהודה, אני קורא לך לעזור בעניין הזה של מציאת מעון מתאים לעמותת 'הזן את הכל'.

יהודה בן-חמו : בבקשה, בני,

בנימין כברה : אני רק רוצה להעיר הערה, שהדברים של עמוס לא יוצאו מהקשרם. אני מבין למה עמוס מתכוון, אבל אני רוצה להדגיש נקודה אחת בלבד. ראוי שייעשה מעשה צדקה, שייעשו מעשי צדקה. זה ראוי מאד, ומכובד, וחשוב מאד בעיקר בעם ישראל שייעשו מעשה צדקה, וגם מתן בסתר. אבל אתה יודע מתי זה מעשה צדקה? כשזה יוצא מכספך הפרטי. תעשה מה שאתה רוצה,

שמעון פרץ : 12 שנה מהכסף הפרטי שלי עשיתי.

בנימין כברה : אתה מחליט מכספך הפרטי איזה קריטריונים אתה בונה עצמך. גם אם זה מתן בסתר. זה מעשה הצדקה האמיתי.

שמעון פרץ : אז עד שנהייתי ראש מועצה זה היה מהכיס שלי, ברוך השם,

בנימין כברה : לא כן במה שנוגע לכספי ציבור. כשאני מופקד על כספי ציבור, ומי שעדיין מנסה היום להניף את דגל מינהל תקין צריך להבין שכספי ציבור חייבים לצאת כאשר יש קריטריונים ברורים. לא יעזור מאומה. ואם קיימת החלטה, ואם מישהו החליט שמחלקת הרווחה היא זאת שקובעת, על בסיס הקריטריונים שלה, מי יקבל, מי לא יקבל, גם אם אני לא מסכים לזה, זה המינהל התקין. לא יעזור שום דבר,

שמעון פרץ : ונציגי שכונות לא שווים כלום?

בנימין כברה : מה שמדובר כאן, מדובר על כספי מועצה דתית.

שמעון פרץ : נו, הרבנים מופקדים על זה.

בנימין כברה : זה לא כספים שלו פרטי. מכספו הפרטי, אני אברך אותו על כל מעשה צדקה.

שמעון פרץ : עשיתי את זה 12 שנה מכספי הפרטי, ברוך השם.

[מדברים ביחד - לא ניתן לתמלול]

שמעון פרץ: בני, אני לא רואה איפה המינהל התקין שלך עם מיליוני שקלים שמתבזבזים פה.

[מדברים ביחד - לא ניתן לתמלול]

ב: הצעה לסדר של גיא בן גל – הגברת שקיפות ישיבות המועצה ע"י שידורם לציבור

הרחב

יהודה בן-חמו: אני דיברתי עם גיא בטרם הישיבה. אנחנו נעביר את ההצעה הזו לוועדת הכספים, או לישיבת הסגנים בה נדון ונטכס עצה כיצד נוכל ליישם את ההצעה שלו.

עמוס גבריאלי: זאת אומרת, הדיון על השקיפות לא ייעשה בשקיפות.

שמעון פרץ: בדיוק.

גיא בן גל: אם כבר יש הערות ציניות שהם אכן חביבות, הנושא הזה פשוט נמצא בבדיקה. את הרעיון לא הגיתי יש מאין. מבוסס על יוזמה שיש כרגע בכנסת בוועדות של שידור אינטרנטי, והדבר היחיד, כמובן, שיכול להרים או להפיל את זה, זה עניין כספי. והעניין הזה עדיין נמצא בבדיקה, ולכן הוא מתאים יותר לפורום של ועדת כספים.

החלטה מס' 124: בהסכמת גיא בן גל, מגיש ההצעה יורדת ההצעה מסדר היום ותובא לדיון בוועדת כספים/ישיבת סגנים.

ג: הצעה לסדר של שמעון פרץ – התנהלות מנכ"ל העירייה שמשקפת את חוסר

נסיונו בפרשת פילבסקי

שמעון פרץ: אני אקריא את ההצעה אצלי,

יהודה בן-חמו: אם אתה יכול להוסיף תורה שבעל פה, כי החבר'ה קיבלו את זה הביתה.

שמעון פרץ: כפי שטענתי בעבר, וזה בפתח ההצעה ... בארץ שאין בה דין ואין דין וצר לי על כך כי עלי לפתוח את ההצעה לסדר. מנכ"ל עיריית כפר

סבא, בחוסר ניסיונו התרברב בתגובה אומללה בתקשורת, ולהלן הציטוט: "החלטתי שאין דבר כזה, הכל עובר דרך פילבסקי". קודם כל, לגבי פילבסקי אני חושב שדבר ידוע שמכרת לנו לוקשים שנילי מתפטרת, והתפטרה, והיא הולכת להתפטר. אני דיברתי עם נילי, היא לא הולכת להתפטר, היא לא מתפטרת. היא לא יוצאת. אני חושב שזה מתחיל לעבור את כל הגבולות של הטעם הטוב, לא של 60 אלף שקל לנזקקים, זה מיליוני שקלים. מנכ"ל העירייה שכח לצערי, ואולי עדיין לא למד, כי הינו מנהל במערכת ציבורית שחלה עליה שקיפות מוחלטת, וכי ישנם נהלים חמורים שמתחייבים ומחייבים את הרשויות. כל ההליכים על פי חוק המכרזים נועדו אך ורק לשמור על כספו של האזרח מפני מצב של חוסר ... וכמובן, חוסר בקרה, ובמקרה זה על אותו יועץ שעולה לקופה הציבורית מאות אלפי שקלים בשנה, כשעדיין נילי והעובדת שלה עדיין נמצאים בעירייה. זה בתורה שבעל פה.

תגובתו האומללה של מר יוניאן בפרשת פילבסקי מוכיחה שאינו מבין כנראה את מהות תפקידו, ואת היותו בעל תפקיד שהינו תפקיד סטטוטורי שחלה עליו מחוייבות אישית, ועליו לפעול כמי ששומר על הקופה הציבורית, ולא כמי שמנהל עסק פרטי שבבעלות המשפחה, ואני מתכוון לכפל משמעות, ואייל, אתה מתנהג בדיוק ככה. ההתקשרות עם הספקים מחייבת ועדה חיצונית שאינה תלויה בראש העירייה.

באחד המקומונים צוטט עורך דין שמתמחה בדיני עיריות שאומר כי חמורה העובדה שעובד חיצוני שאין לו הגבלות עובר וממליץ על הצעות. במקומון אחר נכתב כמה חשובה בדיקת ההצעות על ידי ועדה חיצונית, ומדוע חשוב לקיים מכרז לעבודות ומשרדי פרסום, שכן, כפי שידוע למנכ"ל העירייה, או שלא מדובר בכספי ציבור.

צר לי כי מנכ"ל העירייה בחוסר ניסיונו מבין כי ישנם פגמים, אך בכל

זאת אינו מבין כי הפגמים האילו יש לתקנם. התנהלותו ותגובתו האומללה של מנכ"ל העירייה נשלפה מהמותן ללא העמקה. שיטת השלוף תעלה לציבור בכפר סבא הרבה מאד כסף. לא מפליאה אותי חוסר תגובתו של ראש העירייה, מר בן חמו שותק כרגיל.

פרשה זו, אדוני ראש העירייה, היא מהחמורות ביותר שידעה העיר. נורמות השלטון שהינך מכניס לעירנו, ולא המינהל התקין שאתה מדבר עליו, לא היו מעולם, ואני בטוח שהציבור בכפר סבא הבין כי קיבל ראש עירייה כחתול בשק, אך אני יודע שהציבור בעיר כבר הבין עם מי יש לו עסק. אתה שתקפת ללא רחמים, וללא הרף את ראש העיר הקודם, ידידי מר יצחק ולד, שהתנהל בצורה הגונה וישרה, מתנהג היום כאיש שאינו מתאים לעמוד בראשות מערכת עירונית.

אדוני ראש העירייה, המסכה מפניך הוסרה, והתושבים מגלים את הפנים האמיתיים. כמו שצחקת להם לפני הבחירות חיוך מזוייף, ככה הם מזוייפים כרגע את החיוך אליך. אני פונה לחברי המועצה, ובעיקר לעורכי הדין מחברי המועצה, שמבינים בדיוק את חומרת המעשה, תפרו את שתיקתכם הרועמת ותצטרפו אלי. אל תתנו את ידיכם למעשים שכאלה, ולנורמות שלטון שאינם מתאימות לעירנו. הרי על כולנו מוטלת אחריות אישית, כפי שידוע.

אשר על כן, אני קורא למועצת העירייה להצעת החלטה כדלהלן: מועצת העירייה נוספת נזיפה חמורה במנכ"ל העירייה, מר אייל יוניאן שלא פעל בהתאם לחוק המכרזים בהעברת כל עבודות הפרסום למר פילבסקי, וקוראת להדיחו מתפקידו עד שנילי תתפטר, שלפחות פילבסקי לא יהיה כאן, ויחזיר את הכסף שהוא קיבל במשך 10 חודשים האחרונים. את אייל צריך להדיח בהצעה הבאה.

[מדברים ביחד - לא ניתן לתמלול]

יהודה בן-חמו : אייל, בבקשה.

אייל יוניאן : אני אתיחס עניינית, אני לא יכול לצחוק,

עמוס גבריאלי : שליחה, אבל למה מנכ"ל העירייה מגיב בכלל על דבר כזה?
יהודה בן-חמו : כי הוא מבקש להגיב, אז זכותו להגיב. היתה פה התייחסות אישית.
שמעון פרץ : כי הוא ראש העיר בפועל, למעשה.

עמוס גבריאלי : עם כל הכבוד, אייל, אתה עובד עירייה, וכעובד עירייה אתה מוגן
על ידי המועצה הזאת שבחרה אותך פה אחד. אני לא מוצא שום סיבה
שאתה תעמוד פה ותתחיל להתנצל על דברים שאין לך מה להתנצל
עליהם, ולהסביר. צריכה להיות פה תגובה רשמית מסודרת או של
ראש העיר, או של מישהו מטעם של ראש העיר על כל העניין הזה.
אייל, למה אתה פותח יריבות בעניין הזה בכלל? מה הטעם?
אייל יוניאן : באתי לענות עניינית על הדברים.

[מדברים ביחד - לא ניתן לתמלול]

עמוס גבריאלי : אתה מצפה להגנה של המועצה בעניין הזה.
יהודה בן-חמו : בטרם אתייחס, מילה לרינה, ואחרי זה אני אתייחס.
רינה פז : אני רוצה לומר מספר דברים. קודם כל אני חושבת ששמעון, התפרצת
לדלת פתוחה, מכיוון שההצעה לסדר שלך היא מ - 1 ליולי, ורק היום,
אנחנו כבר באוקטובר, 3 חודשים אחרי זה שאנחנו נדון בה. אני בזמנו
העליתי את כל הנושא הזה בעקבות פניות שהיו אלי, ולא רק אלי,
אלא לעוד כמה חברי מועצה, ומי שזוכר אני העליתי את הנושא הזה
בישיבה של חברי קואליציה, בישיבה של ועדת כספים, ולאחר מכן אני
גם ביקשתי להיפגש עם המנכ"ל לגבי הפרסומים, ואכן זה מחייב
מכרז. ואני מאמינה שאחרי 3 חודשים שהיה כן מכרז לגבי פרסומים.
עכשיו, אני מבקשת, מכיוון שזה באמת כבר מזמן, אני חושבת שאם
הנושא מחייב מכרז, וכפי שהמנכ"ל אמר לי, ואני שוב אומרת שאני
סומכת על דבריו, כנראה שהיה מכרז לפרסומים. בנוסף לכך, אני לפני
ראש השנה, בישיבת מועצה לפני ראש השנה, אני ביקשתי תכנית
לפרסומים. כמו שבקדנציה הקודמת חבר המועצה, יפתח אלגוב הביא
הצעה לסדר בנושא הפרסומים, ובנושא המודעות בעיתונות איך

מחלקים ואיך לא מחלקים. ואז קיבלנו תכנית עבודה, ובהתאם לתכנית עבודה, כמו כל ראש אגף, וכל ראש מחלקה מעביר תכנית עבודה, ובהתאם לכך מואשר התקציב.

אני ביקשתי, וזה נעשה בעבר, וככה זה צריך להיות, תכנית עבודה לגבי הפרסומים, ואז אנחנו יודעים בדיוק מה הפרסומים, בדיוק למי נותנים, ומה עושים. כי אני זוכרת שגם קראתי באיזה כתבה בעיתון שדפוס השרון בא בטענות כאילו הוא לא מקבל עבודות. קודם כל, מאיפה דפוס השרון יודע למי נותנים ולמי לא נותנים? יכול להיות שהוא מקופח, וכדי למנוע את הדברים האלה צריכה להיות תכנית עבודה, ואני מניחה שבגלל החגים לא קיבלתי תכנית עבודה, ואני מניחה שבשבוע הבא, בעוד שבועיים אני כן אקבל תכנית עבודה, ולא רק אני, כדי לראות בדיוק מי מוציא את הפרסומים, איזה פרסומים, מה העלות, למי נותנים,

אריה אברהם: רינה, אבל זה לא מה שכתוב בנייר הזה.

דובר: הנושא של הנייר הזה הוא דבר אחר. הנייר הזה מדבר,

רינה פז: הוא מדבר פה, בין השורות, שפותחים את ההצעות,

דובר: עזבי בין השורות. הוא מדבר על חוסר ניסיונו. זה הכל. זה מה שהוא כתב.

רינה פז: אני אומרת ששמעון התפרץ פה לדלת פתוחה, כי כבר נעשו דברים לגבי פרסום. לגבי מכרזים כתוב פה: מכרזים ופרסומים, אני מתייחסת לגבי זה.

יהודה בן-חמו: תודה. יפתח אלגוב.

יפתח אלגוב: אני רוצה להעיר לך שיש פה נוהל לא תקין. יש פה הצעה לסדר, תציג את ההצעה לסדר, צריך להחליט אם דנים בה או לא דנים בה. לא מבין על מה הדין האקדמי הזה. יש פה יועץ משפטי, יש הצעה לסדר, או שדנים, או לא דנים.

רינה פז: החוק קובע שצריכים להחליט אם דנים בה.

יפתח אלגוב : להצביע.

יהודה בן-חמו : אתה צודק.

יפתח אלגוב : מדברים פה שעה, מבזבזים זמן יקר, אני לא מבין את זה.

רינה פז : גם בהצעה הקודמת היה צריך להיות כך.

יפתח אלגוב : גם קודם היה גם לא בסדר.

יהודה בן-חמו : כשם שבעבר התרעמתי על כך שבאו אנשים והגישו הצעה לסדר

והורידו אותם, לפעמים עוד בטרם אפילו המשפט הראשון, אני מעדיף

שחברים יתבטאו פה, למרות שהנוהל ודיני העיריות אומרים אחרת,

אני מעדיף לתת לאנשים להתבטא ולומר את הדברים. לבוא ולהוריד

הצעה לסדר של חבר מועצה, מה גם שהוא חבר אופוזיציה יחיד, אני

לא חושב.

יפתח אלגוב : אין לי בעיה איתו.

יהודה בן-חמו : לא איתו אישית, אני מדבר,

יפתח אלגוב : מבזבזים שעות כל פעם.

יהודה בן-חמו : לא משנה. אני רק אומר, לא משנה שמעון או מישהו אחר. יפתח

אני מקבל שזה על פי דיני העיריות מה שאתה אומר, אבל היות ויש

חבר מועצה, והוא יחיד, אז לא יכול להוריד את ההצעה לסדר,

יפתח אלגוב : לא להוריד אבל, הוא יכול להגיד את ההצעה שלו, אז אם אתה מפתח

דיון, אז בוא נצביע שיהיה דיון. אבל אי אפשר לעשות את זה הפוך על

הפוך.

יהודה בן-חמו : זה מקובל, עלי זה לא מקובל.

יפתח אלגוב : זה לא פריבילגיה שלך. זה חוק.

[מדברים ביחד - לא ניתן לתמלול]

עמוס גבריאלי : קרא פה ידידנו לנזוף במנכ"ל ולהדיח את פילבסקי, אפשר להצביע,

יפתח אלגוב : אי אפשר, לא על זה. לא. קודם כל אם לדון או לא לדון.

[מדברים ביחד - לא ניתן לתמלול]

דובר : הנוהל אומר : מגיש ההצעה, ראש העיר משיב, או מי מטעמו. ולאחר

מכן עולה השאלה אם קיימים דיון או לא מקיימים.

יהודה בן-חמו: אני רוצה לומר ב - 3, 4 משפטים לעצם ההצעה לסדר. קודם כל, לגבי אופן הדיון. אני עוד פעם סבור שצריך לתת את האפשרות להתבטא, בטח ובטח שיש חבר אופוזיציה בודד במועצה. דבר שני - לעצם ההצעה לסדר. כל מה שאני יכול לומר שלגבי יועץ התקשורת, שהוא לא דובר, הוא יועץ תקשורת. על פי החוק יש לנו, על פי דיני עיריות אנחנו יכולים למנות יועץ תקשורת חיצוני כריטיינר, נגד חשבונית ללא מכרז. זה לא דובר. למרות שמצויין בעיתונות שהוא דובר, אני עוד פעם מדגיש, רוני פילבסקי הוא לא דובר, הוא יועץ תקשורת.

2 - אני יכול רק לשבח את אופן התנהלותו של מנכ"ל העירייה מול עבדות הפרסום, מול רוני פילבסקי יועץ התקשורת. עד היום שקל אחד ואני אומר את זה, כל אחד יכול לבדוק את זה, נמצא פה גם הגזבר, גם המבקר, גם כל אחד מחברי המועצה, שקל אחד לא עבר לפרסום לרוני פילבסקי. אני מסכים איתך רינה, למרות שזה בכלל לא על סדר היום ההצעה, צריכה להיות תכנית עבודה של נושא הפרסום. בקרוב מאד יוצא מכרז מסודר על כל נושא הפרסום,

רינה פז: אז עד עכשיו מה שיצא זה יצא ללא מכרז?

אייל יוניאן: אני יכול רק להגיב עניינית, בלי שום קשר להצעה. מבלבלים פה בין כמה דברים. הבעיה שעד היום כל מחלקה פנתה באופן נפרד לפרסום, לדפוס, ולכל הדברים האלה - על פי חוק המכרזים, זה היה סכום נמוך, אז על פי חוק המכרזים לקחו הצעות מחיר. אני אומר שצריך לאחד את הכל, ללכת למכרז אחד, כדי לחסוך כסף. כי דפוס השרון מזמינים ממנו 15 גופים עירוניים, ואף אחד לא מקבל הנחת כמות על זה.

דובר: יהיה מכרז, מי שיתן מחיר הכי זול - יקבל.

אייל יוניאן: בדיוק. עשו אותו דבר בהוד השרון עכשיו.

רינה פז : היו הצעות מחיר, קובי, אנחנו דרשנו, והיו הצעות מחיר. אייל יוניאן : פעלנו על פי חוק המכרזים, אבל כלכלית אפשר לחסוך. יהודה בן-חמו : לכן אני חושב שגם בנושא של האיגום שדיבר אייל כרגע, איגום על פעילויות הפרסום, הדפוס וכן הלאה, יצא למכרז מסודר, וכל מי שיזכה במכרז יוכל לעבוד מול העירייה. אבינועם גרנות : מותר לנו לעשות מכרז בין 2, 3, יהודה בן-חמו : אפשר וגם אפשר, יחליטו על זה ועדת המכרזים. ישבו ויגישו, אבינועם, אתה צודק, יחד עם זאת, ועדת המכרזים תשב, בהתאם להצעות שיהיו, הטובה ביותר, או הטובות ביותר יבואו לאישורי. לכן, אני קודם כל רוצה להעלות להצבעה אם לקיים דיון סביב ההצעה הזאת או לא? מי בעד לקיים דיון בהצעה הזו ירים את ידו. אני בעד לקיים דיון.

[מדברים ביחד - לא ניתן לתמלול]

יהודה בן-חמו : מי בעד לקיים דיון בהצעה של שמעון פרץ ירים את ידו. שמעון פרץ : הדיון הסתיים, כבר היה דיון. יהודה בן-חמו : או.קיי. מי בעד לקיים דיון בהצעה לסדר של שמעון פרץ?

הצבעה

בעד : סיימון גולדמן, גיא בן גל, שמעון פרץ, משה אבן חן, , רינה פז, יהודה בן חמו.

נגד : יפתח אלגוב, אריה אברהם, אמיר גבע, אבינועם גרנות, איציק יואל, בוקי צי"ש וקובי אוחיון.

נמנע : בני כברה

עמוס גבריאלי : אני, רק שרשום שאני לא מבין.

יהודה בן-חמו : עמוס לא מבין. בני נמנע. כמה זה היה? תודה רבה. ההצעה ירדה מסדר היום.

החלטה מס' 125 : מחליטים שלא לקיים דיון בהצעה לסדר של שמעון פרץ.

ד: הצעה לסדר של שמעון פרץ – חשדות לכאורה לחוקיות מכרז למנכ"ל העירייה

יהודה בן-חמו: בבקשה שמעון פרץ. רק שמעון, ברשותך, אם אפשר לבקש, תוסיף תורה שבעל פה על מה שכתוב. מה שכתוב. אתה מקריא עוד פעם. אם יש לך להוסיף על מה שכתוב.

שמעון פרץ: אני מוסיף. אני לאט לאט מפתח את כושר הביטוי שלי, ואני יהפוך להיות אחר. מנצח. קודם כל, לפני שאני מעלה את ההצעה החמורה הזאת, הבאה, לסדר, אני חושב שאני מתבייש בעיריית כפר סבא והעומד בראשה, כי פה ביקשתי ניירות של מכרז המנכ"ל, לא קיבלתי. ביקשתי לעיין במסמכים, לא קיבלתי. להדפיס לא נותנים לי, לצלם אין לי רשות. אני חושב שזה דבר חסר תקדים שלא היה כמותו בקדנציה הקודמת, אני לא הייתי לפני כן, לא יודע מה היה, אבל אני בטוח שהיה לכל אחד זכות גם לעיין במסמכים, גם לבדוק מה שרצה לבדוק. אני מעולם, מהרגע ששלחתי גם בכתב, ולפני זה 10 פעמים בעל פה ליהודה ולאיל, לא עוזר לי שום דבר. אני לא מקבל מסמכים. ביקשתי להיות חבר בוועדה, בכל הוועדות, ואני חייב להיות בכל הוועדות, כחבר אופוזיציה יחיד, כיושב ראש ועדת ביקורת אני צריך להיות בכל הוועדות, גם זה לא קיבלתי תגובה. אני לא יודע. אני משאיר את זה לשיפוטכם. תמשיכו בצורה הזאת, אני אראה שאני לא מקבל לעיון את החומר שאני צריך, או דברים שאני צריך לבדוק ולא אקבל אותם, אני,

עמוס גבריאלי: תעלה הצעה לסדר, תקבל אישור של המועצה לראות מה שאתה רוצה,

יהודה בן-חמו: עמוס, הוא צריך הצעה לסדר בשביל זה?

עמוס גבריאלי: לא יודע.

יהודה בן-חמו: אז תיכף תשמע.

שמעון פרץ: בינתיים לא קיבלתי, בקיצור,

יהודה בן-חמו: חבל שאני לא יכול להביא לכאן את הבנות איך הוא דיבר אליהם. שמעון פרץ: 3 חודשים אני מחכה. אם לא היה לראש העיר מה להסתיר, הוא היה נותן לי כבר רשות מזמן. אם לא היה לו מה להסתיר, תאמין לי שהייתי כבר מתחיל לעיין במסמכים.

לאחרונה עלו וצפו, זה בנושא מכרז המנכ"ל, מנכ"ל העירייה. "לאחרונה עלו וצפו באוזני שמועות בנושא חוקיותו לכאורה של מכרז התפור של מר יוניאן, מעוצב יפה, תפור וגזור יפה. במכרז שפורסם בעיתונות נדרש מהמועמדים להציג ניסיון מוכח של 8 שנות ניהול בדרג הבכיר במינהל ציבורי ו/או במינהל כללי, מה שראוי ומתאים למערכת ניהול גדולה בעלת 1,000 עובדים ומעלה. בתחילת ההצעה אני אפנה להיסטוריה הלא רחוקה שאתה, אדוני ראש העירייה וסגנד תבעתם ... אברהם את דעתכם כנגד המכרז למנכ"ל העירייה שהוא התמודד וזכה כדין המנכ"ל הקודם, שהיה מוערך מאד בציבור והעל ניסיון עשיר בניהול, אך כל זאת לא מנע ממך ומחברך, סגנד, לתקוף את חוקיות המכרז ולנסות להכשיל את מינוי מנכ"ל העירייה, וכך להכשיל ולהקשות לאורך מספר חודשים את עבודת העירייה, וכך כמובן לפגוע בעבודתו של ראש העיר הקודם מר יצחק ולד יקירנו.

אתה וחברך הערמתם קשיים בצורה זדונית ומכוונת באמצעות הצעות לסדר, בקשות טכניות, וכל זאת תחת כובע של תמימות, הצטדקות והגינות ציבורית לכאורה. אתם תבעתם את ביטול משרת הסמנכ"ל, שאני רואה היום נתפרה, נגזרה ועוצבה כחוק, ומשרה זו בוטלה מכיוון שלדעתכם עם היבחרו של המנכ"ל הקודם משרה זו מיותרת, וכל יהיה ניתן לחסוך כסף רב.

בנוסף לזאת תבעתם מראש העירייה לא למנות עוזר אישי לתפקיד. אצלכם הכל קורה הפוך. אך כפי שאנו רואים, נאה דורש, ואינו נאה מקיים. מה שנכון ליצחק ולד אינו נכון למר יהודה בן חמו, ואני חוזר שוב, המסכה מפניך הוסרה. הצדקנות, ההגינות, אינם נמצאות כנראה

בלקסיקון הפוליטי שלך.

להלן שורה של ציטוטים מהתקשורת המקומית שמבטאים את פועלך ושל סגנך, מר בנימין כברה, כנגד מינוי המנכ"ל הקודם. בני כברה: "זה פשוט גואל נפש. מה שהיה שמה הכל מכור מראש ותפור". בני כברה: "מהלך זה מעיד על חוסר הגינות ציבורית ומינהל תקין. הוא מלמד על הפקרות שלטונית, ובזבוז כספי ציבור. חברי המועצה עדים למהלכים מכורים מראש, ואינם מוכנים לתת את ידם למהלך שכולו הצגה. אין לי אלא להביע צער ושאת נפש". בני כברה שוב: "חבל על הכסף שהעירייה הוציאה על המכרז. ידוע לכל מי המועמד. פה אנחנו לא יודעים מי המועמד". כברה ובן חמו: "ראש העירייה עסוק בתרגילים בדרך של העלמת מידע חיוני, יצירת עמימות וחוסר שקיפות בהליך". שוב בן חמו: "ראש העירייה מנסה בדרכים לא דרכים להתל בחברי הועדה ואני מבטיח שלא ניתן לו בשום דרך לשקר את הציבור". שוב פעם בן חמו: "אני חושב שלחברי המועצה אסור לעבור לסדר היום לאור מכירת החיסול שראש העיר עושה רק כדי לשרוד. אני שוקל לנקוט צעדים משפטיים" מה שאתה אומר אני אומר אותו דבר היום לגביך.

"מאחר והתחלתי לבדוק את הנושא הובא לידיעתי כי מעבר לכל מה שנכתב בתחילת דברי הלכות אל תעשה, ישנם קריטריונים שעל המועמד לעמוד בהם, ייבחנו עוד טרם הזמנתו לראיון במסגרת תנאי הסף. בתנאי הסף שפורסמו בעיתון נכתב כדלהלן: על עובדים סטטוטוריים לעמוד בקריטריונים המצטברים הבאים: בעל ניסיון מוכח של לפחות 8 שנים בעבודה בתחום המקצועי הספציפי ובתפקיד ניהול בדרג הבכיר במינהל ציבורי, או במינהל כללי. בניהול, הנחיה, והובלה של צוות עובדים. ניסיון בניהול משא ומתן בדרג הבכיר, כושר הבעה בכתב ובעל פה, הכרת המערכת הציבורית ויכולת מוכחת בניהול וארגון בתחום המקצועי. עיריית כפר סבא הינה רשות

המעסיקה יותר מ - 1,600 עובדים ומעל 1,000 עובדים שמשרתים את תושבי העיר כפר סבא במגוון רחב של פעילות ונושאים שלהם נדרש ניסיון ניהולי בכיר, רחב היקף, כפי שמוזכר בסעיף ב' לעיל. למכרז שפורסם ניגשו מועמדים רבים, איכותיים, ראויים, והכי חשוב, עוברים את תנאי הסף. מר יוניאן, מס' 2 ברשימתו הפוליטית של ראש העירייה צוטט בתקשורת כמי שפונים עליו ולוחצים עליו לקבל את תפקיד המנכ"ל. זה שמעתי גם ממך יהודה, אבל הפסיקו הרינונים האלה של הציבור. אני שואל את עצמי האם משרה זו איננה מספיק מכובדת שאדם ייאבק ויוכיח כי הוא ראוי לה? מר יוניאן כמספר 2 החליט בסופו של דבר להציל את ראש העירייה והגיש מועמדות, וכמובן להפתעת כולנו זכה בהליך קצר מאד.

בבדיקה שערכתי נודע לי כי מר יוניאן הוסמך ללימודי ראיית חשבון בחודש אפריל 99', וגם הבת שלי בכיתה ב' יודעת שמ - 99' עד 2004 אין 8 שנים. לא ראיתי בשום מקום, ולפני כן הוא עבד כסטאז'ר. אני לא ראיתי סטאז'רים שהם מנהלים. גם לא ראיתי רואה חשבון שמוסמך היום, ולמחרת הופך היות מנהל, זה לא קיים, לא היה בהיסטוריה כזה, אלא אם כן הוא רשום בספר גינס. החל מאמצע שנת 99' יוניאן עבד במשרד רואה חשבון שנתיים,

דובר : שמעון, מאיפה המידע הזה?

שמעון פרץ : אני בדקתי. ולאחר מכן, כראש צוות בתחום הביקורת במחלקת היי-טק. קוסט-פורר אתה מכיר? אז אני מכיר, אני קצת ליד זה עכשיו בתל - אביב כל יום. לאור זאת, הנני פונה אליך ראש העירייה בטרם את, להציג בפני מועצת העיר את הנתונים הבאים, אני לא רוצה פה שום הצעה להחלטה. אני רוצה רק דברים שיוגשו. את כל הפרוטוקולים שבהם הוצגו הנתונים בתנאי הסף של עשרת המועמדים הסופיים. המבחנים אותם הצהרת כי ערכת, ועל בסיסם הסתייעה הועדה שקיבלה את ההחלטה. אני פונה למר יוניאן, ידידי, שאני

מוקיר מאד ומעריך. אין לי צל של ספק שזה בן אדם,

יהודה בן-חמו : שהוא מתאים.

שמעון פרץ : לא, לא, לא, לא מתאים להיות מנכ"ל עירייה. הוא מתאים לו לעבוד בקוסט-פורר, אין לנו שום בעיה איתו. אני פונה למר יוניאן להציג בפני המועצה אישורים מכל מקומות העבודה שבהם עבד טרם היכנסו לעירייה שבהם מופיע הקריטריון של ניהול בכיר במינהל ציבורי או הכללי. מה שיכול להשוות להובלת צוות עובדים גדול שמתאים לסדר גודל כמו עיריית כפר סבא, הנני פונה אליך ראש העירייה, ידידי מר בן חמו, חברי הטוב, להקים מיד צוות בדיקה שיכלול בתוכו את עו"ד עמוס גבריאלי, עו"ד יפתח אלגוב, שכחתי את עו"ד יעקב אוחיון, אני מוסיף אותו, לבדיקת הנושא. אני אהיה יושב ראש הועדה. כל התמהמהות תביא לכך כי הינך נושא באחריות ישירה לחוסר שקיפות ולחוסר הגינות ציבורית שתעלה תמיהות רבות,

יהודה בן-חמו : תודה רבה.

שמעון פרץ : עוד שתי מילים. אותם אין אנו רוצים, כמו שהוצאו מלכסיקון התבטאויותיך והתבטאויות סגנך בעמוד הקודם. לכן, עדיף שהדברים ייעשו כהילכתם. אין לנו שום התנגדות לכולם, רק לראות את כל המסמכים כדי לבדוק לעומקם של דברים.

יהודה בן-חמו : תודה לשמעון. אני רוצה רק לומר מספר דברים ל - 4 הסעיפים. להבא, רק להזכיר לך, אם אני ארצה לנהוג על פי דיני עיריות, הצעה כזאת לא עולה לסדר היום.

שמעון פרץ : אין לי בעיה.

יהודה בן-חמו : אם אין הצעת החלטה אז היא לא תעלה פעם הבאה. אבל לעצם העניין, מכיוון שרציתי בהחלט שהדברים יישמעו במועצת העירייה, אז אני רוצה שכל חברי המועצה ישמעו. אין לי שום בעיה לא עם שום חבר מועצה, ולמען זה שהאמת תצא לאור תבחר לך פה כמה חברי מועצה שאתה רוצה, תוכל לראות בכל עת שתבקש לראות את כל

הפרוטוקולים.

שמעון פרץ : מחר בבוקר,

יהודה בן-חמו : מחר בבוקר תתייצב ואתה תקבל. מה שאני מבקש ממך עוד פעם, מה שאני מבקש ממך זה דבר אחד, וזו בקשה אחרונה, כשאני מדווח על ידי בנות המזכירות שאתה נכנס ומתנהג בצורה לא ראוייה, אז אולי פה אפשר עוד איכשהו לסבול, אני מודיע לך, ושוב מודיע לך פעם אחרונה שאני אשמע דיווח כזה, כי אחרת, באמת שמעון, ... יפסיקו לעבוד.

שמעון פרץ : אני שומע מה הם אומרים עליך. אולי זה מה שמדאיג אותך, יכול להיות.

יהודה בן-חמו : דבר נוסף, את כל נושא התוצאות, את כל נושא המסמכים, כל חבר מועצה שרוצה לראות יכול לבוא ולעיין בלשכת המנכ"ל, או בלשכה אצלי, או במזכירות. כל מסמך, כולל המבחנים, וכולל כל מה שביקשת תקבל לא רק בעניין של אייל יוניאן. לעצם העניין אני אומר לכם, אני לא אובייקטיבי כיוון שאייל ואני עושים כברת דרך ארוכה. מצד אחד אתה אומר שהוא מנהל את העירייה, מצד שני אתה אומר שהוא לא מתאים, אז אני לא יודע איך לקבל אותך.

שמעון פרץ : לא, הוא ראש העיר בפועל, לא אמרתי מנהל, יש הבדל,

יהודה בן-חמו : לכן אני רוצה להגיד לך שאני שמח לפחות שיש את האורך נשימה לאייל, כי יכול להיות שאם לא היה מישהו מספיק חזק מבחינת האישיות שלו, יכול להיות שיכולת לשבור אותו. אבל אני באופן אישי, וגם עובדי העירייה, וגם כל צוות ההנהלה, לפחות במה שאני שומע, מאד מאד מרוצים ומאד מאד מקווים שהצוות הזה ימשיך וינהל את העיר הזאת. גם הערה קטנה לאותם אנשים שמהללים ומשבחים, ואולי זה לא מסר לך, מסר לאנשים שיושבים איתך לפני הישיבות. רק בשנה אחת הצליחו אותם אנשים ליצור יותר ממחצית הגירעון המצטבר. רק בשנה אחת.

שמעון פרץ : זאת אומרת שלא היה גירעון?
 יהודה בן-חמו : אותם אנשים שאתה מהלל ומשבח ראוי שתבדוק טוב טוב,
 שמעון פרץ : זה אתה יודע למי אתה יכול להגיד, לא לי את הסיפורים האלה.
 יהודה בן-חמו : אני מעלה את ההצעה האם לדון, בעצם אני לא מעלה אותה כיוון
 שאין הצעת החלטה. תודה רבה. אני עובר לסדר היום.

החלטה מס' 126: מאחר בהצעה לסדר אין הצעת החלטה, מוסרת ההצעה מסדר היום.

שמעון פרץ : אתה רואה איך אתה עושה את הדברים דיקטטורית? לפחות להקים
 ועדה שתבדוק.

[מדברים ביחד - לא ניתן לתמלול]

שמעון פרץ : להצביע אם כן מקימים ועדה או לא מקימים ועדה.

2. אישור פרוטוקול ועדת כספים מיום 10/11/04.

יהודה בן-חמו : עברנו לסעיף מס' 3. אישור פרוטוקול ועדת כספים מ - 10/11/2004.
 הערות. שאלות. בבקשה שמעון.

שמעון פרץ : קודם כל ועדת כספים, כל הועדות שאמרתי שאני צריך להיות בתוך
 הועדות בתור חבר,

יהודה בן-חמו : באיזה ועדה אתה לא?

שמעון פרץ : אני באף ועדה לא נמצא,

יהודה בן-חמו : למה?

שמעון פרץ : רק מכרזים.

יהודה בן-חמו : למה אבל? כספים לא?

שמעון פרץ : לא. בשום ועדה.

יהודה בן-חמו : מישנה אתה לא?

שמעון פרץ : לא. אני אומר לכם לא. אני יחידי בביקורת. אני חייב להיות בכל

הועדות. תביאו עוד אופוזיציה, אין לי בעיה.

יהודה בן-חמו : נציג האופוזיציה חייב להיות בכל הועדות? איזה למשל כן?

שמעון פרץ : כספים,

[מדברים ביחד - לא ניתן לתמלול]

יהודה בן-חמו : שמעון סליחה, אנחנו נשב בימים הקרובים, אני אבדוק באיזה ועדות

אתה כן יכול להיכנס, למרות שגודל הסיעה שלך קטן,

שמעון פרץ : בסדר. לא משנה, אבל זה כרגע האופוזיציה היחידה שיש,

יהודה בן-חמו : אני אבדוק באופן אישי יחד איתך ויחד עם היועצת המשפטית

באיזה ועדות אתה חייב להיות, קודם כל אתה תהיה.

דבר שני - גם בוועדות שאתה לא יכול להיות מבחינת המפתח הסיעתי

שלך, אנחנו נדאג לזה. הערות נוספות, בוקי בבקשה.

ברוך צי"ש : בפרוטוקול בסעיף 3 אנחנו אתמול סיכמנו ששכרו של הסמנכ"ל יהיה

65% ולא 60%.

[מדברים ביחד - לא ניתן לתמלול]

ברוך צי"ש : זאת ההערה היחידה שלי. אם לא סיכמנו, אז יהיה דיון ובואו נסכם.

אבל אנחנו אמורים לאשר מה שסוכם אתמול, ואני לא זוכר שאתמול

סיכמנו 60%.

יהודה בן-חמו : תודה בוקי. עמוס בבקשה.

עמוס גבריאלי : אנחנו דנים מאז תחילת הקדנציה הזאת בין היתר, יש פה את יושב

ראש האופוזיציה, שיצא לעשן סיגריה, הרי בסופו של דבר על

העובדות שפרץ מדבר, לפחות מחלק מהדברים אין עוררים. כי על מה

שבני אמר בקדנציה הקודמת על המנכ"ל הוא אמר. הדברים נמצאים,

[מדברים ביחד - לא ניתן לתמלול]

עמוס גבריאלי : תראו, אני ממעיט בדיבור בקדנציה הזו, אני שומר את הדיבור שלי

לבית המשפט, כי שם משלמים לי.

[מדברים ביחד - לא ניתן לתמלול]

עמוס גבריאלי : פה אני מבקש לדבר בלי הפרעה עכשיו על הדבר הזה עד הסוף, אני

מבקש את חברי, חברי המועצה לכבד את מה שיש לי לומר פה. אני אומר את זה עכשיו ברמה של גם הצהרה ציבורית שלי, וגם כחלק כללי, ודווקא מתייחס, בוקי, לסעיף 3 בועדת הכספים. בהחלט כן, וזה רלוונטי.

העובדה שהיתה התנגדות למינוי סמנכ"ל בקדנציה הקודמת היא עובדה, ועל זה אין ויכוח. העובדה, ואני אומר כאחד שרצה מאד שאייל יוניאן יהיה מנכ"ל העירייה. אני יכול להעיד על עצמי שאני מאלה שקראו לו מנכ"ל עוד לפני המינוי, ואמרתי שזה יהיה מצויין שאחד ברמתו של אייל יוניאן, ואני לא מרבה להחמיא, וגם ברמת ידיעתו את המערכת העירונית, יהיה מכובד אם אחד כזה יהיה מנכ"ל. אני אפילו ... הצעת מכרז בשביל זה. לצערי, הוראות החוק ב - 2001 השתנו. ברמת הידיעה המקצועית שלו הוא בהחלט אדם שראוי להיות מנכ"ל עירייה, והוא עושה עבודה מצויינת, הוא עובד ימים כלילות, אני יכול רק להוריד את הכובע על הכל.

אבל אני לא סותם את עיני שאייל יוניאן היה מספר 2 של יהודה בן חמו במערכת הבחירות. אנחנו לא סוגרים את העיניים. אייל יוניאן היה מס' 2 של יהודה במערכת הבחירות, עכשיו מנכ"ל עירייה. ברגע שהחלטנו שיהיה מנכ"ל העירייה החלטנו שמספר 2 של יהודה בן חמו, למרות זאת, יהיה מנכ"ל עירייה, כי הוא גם מוכשר מאד, הוא גם בסדר. בסדר גמור. אין מה להצטדק, אין מה להתנצל. אחרון שצריך לענות על זה זה אייל יוניאן, ואוי ואבוי אם אייל יוניאן יענה על הליך בחירתו. זו טעות, ואסור שזה יקרה.

עכשיו, מגיעים לסעיף 3. סעיף 3 אני שמעתי שמונה סמנכ"ל, הסמנכ"ל היה ראש מטה הבחירות של יהודה בן חמו. שמעתי שהוא איש מוכשר מאד. ואני מניח בהנחת היסוד שלי שהמינוי נעשה כדין. אני רוצה להצהיר למועצה שאני אבדוק את זה. מה שלא עשיתי עם אייל יוניאן שהייתי מוכן גם למחול על כל עובדה, כי אני כל כך מעריך

את האיש, ובדיעבד צדקתי, כך אני חושב. אני אומר ככה,
יהודה בן-חמו: עמוס, סליחה, ברשותך, תרשה לי להעיר הערה כי מהדברים שלך
משתמע חלילה, שאייל לא עומד בתנאי הסף חלילה,
עמוס גבריאלי: לא, לא,
יהודה בן-חמו: אני אומר לך, כל ההערות שנאמרו פה זה לא נכון.
עמוס גבריאלי: הפוך אני אומר.
יהודה בן-חמו: לא. אתה אומר כי פה לא רציתי לבדוק.
עמוס גבריאלי: הפוך אני אומר.
דובר: משרד הפנים אישר את המינוי.
עמוס גבריאלי: יהודה, אז אני אומר בדיוק הפוך.
יהודה בן-חמו: או.קיי.
עמוס גבריאלי: לא רק שלא איכפת לי, בחלק מהקטעים אני בטוח שהוא עובר את
זה אפילו over qualified. אין לי בעיה עם זה. אני לא הסתרת את זה
מרגע לרגע, ואני אומר את זה בריש גלי. אני אומר לגבי הסמנכ"ל חד
משמעו בשולחן הזה. יכול להיות שהוא הכי מוכשר מכל המועמדים,
ואני נוטה להניח שהוא הכי מוכשר מכל המועמדים. יכול להיות שהוא
האיש הנכון בזמן הנכון, אבל אני לא אתעלם מהעובדה שהיה איש
מרכזי במטה הבחירות של יהודה, ואני הולך לבדוק את העניין הזה
עם מבקר העירייה שישב בכל הועדות, וגם היועץ המשפטי.
יהודה בן-חמו: בסדר.
עמוס גבריאלי: אני מאשר מבחינתי היום את ה - 60% לסמנכ"ל מאחר ושכנע
אותי מנכ"ל העירייה, ואנשים אחרים בעירייה, לרבות אנשי מקצוע
אחרים שאינם פוליטיים, שיש צורך בגוף מתאם בין המחלקות כדי
ליצור איזה שהיא עירייה יותר דינמית, יותר צעירה. על המשרה אין
עוררין שצריך אותה. אבל אני מוצא לנכון, ואני הדגשתי את זה גם
בעיתון, מאחר ומדובר באיש מקורב, חובת הבדיקה שלנו כמועצה
היא כפולה ומכופלת, ואם היינו בודקים על כל אחד אחר כל, מאחר

ומדובר באיש מקורב, ואני לוקח על עצמי את הבדיקה הזאת, ואני יעבור על זה, ואתן גם את ממצאי, ואם צריך בקול גדול, אתן קול גדול.

ולכן כל מה שאני אסכים בעניין הזה כפוף, מותנה במה שאני בטוח שהוא נכון, שהליך הבחירה היה תקין, ושכל פרמטר סביר אובייקטיבי האיש הזה היה נבחר כסמנכ"ל.

אם כך הדבר, עצם העובדה שהוא היה פעיל אצלך לא פוסל אותו לשאת במשרה. אבל אני רוצה, אני אומר את זה פה על השולחן הזה, ואני רוצה לומר להבא, שאני חושב וסבור, ואתה יודע מה יהודה, ניצחת בגדול, וזה אומר שהאנשים שסביבך, אני יכול להעיד שהוא כנראה יותר מוכשר מחלק מאנשי המקצוע שאני שכרתי לקמפיין בחירות שלי. אני אומר את זה. יכול להיות שהרבה אנשים מוכשרים היו סביבך. ויכול להיות שחלקם מגיע להם שיהיו בעיר הזאת, ואתה יודע מה, אולי יעשו גם טוב לעיר הזאת. אבל יש גם עניין ציבורי, ואנחנו צריכים לעמוד בו. ואני אומר, בעניין הזה היום מיצינו.

אני אבדוק את העניין הזה, אבל מבחינתי, כיו"ר סיעת העבודה, אני אומר את זה באופן חד משמעי, שגם אם יתברר מחר שמישהו הכי מוכשר בעולם, שיעמוד בכל תנאי המכרז, יגיע לאיזה שהוא תפקיד בעיריית כפר סבא, לא חשוב איזה תפקיד, והאיש הזה היה בדרך זו או אחרת קשור במערכת הבחירות, אני לא אתמוך בזה, מהטעם הציבורי שהדבר הזה צריך גם להיראות, ואני אומר את זה על השולחן, ואני מתפלל, מאחר ונעשים כל כך הרבה דברים חיוביים במועצה הזו, באמת, הרבה דברים חיוביים, שזו פעם אחרונה שהדבר הזה עולה על השולחן. אבל היום מבחינתי זה הסוף.

יהודה בן-חמו : תודה רבה. קובי בבקשה.

קובי אוחיון : עם כל הכבוד עמוס, אני הייתי הופך את הסדר. קודם בודק ואחר כך יוצא בהצהרות. כמי שעמד בועדה, אני מרגיש נפגע מעצם ההצהרה

הדרמטית על הבדיקה, כאילו איזה פגם נפל בהליכים.

[מדברים ביחד - לא ניתן לתמלול]

יהודה בן-חמו: אני מבקש מכולם, אחד מדבר, תנו לו לדבר. גם אם אתה לא מסכים איתו זה בסדר.

קובי אוחיון: הסדר הנכון אם לא קורצים לתקשורת זה קודם כל לבדוק, ואחר כך לצאת בהצהרות. היתה שהות מספקת לבוא לשבת עם מבקר העירייה, לשבת איתי כחבר ועדה, לעיין בחומר, במועמדים. הרי היו כבר תילי תילים של מחקרים, ושל הצעות, וכל הנושאים של מינויים פוליטיים. מינויים פוליטיים כשלעצמם הם אינם פסולים. אם האדם בעל כשירויות, והאדם מתאים לתפקיד, עצם זה שיש לו איזה שיוך או זיקה פוליטית לא פוסלים אותו.

אם מישהו חושב שהוא ישנה פה את טבע האנוש פה של כל הנושאים האלה, שכל שר שמתמנה, ותהיה המפלגה שחורטת על דגלה את המינהל התקין, מינויים פוליטיים יהיו שם. אני רוצה להגיד עמוס, אני מרגיש נפגע. אני מציע לשפני שיוצאים בהצהרות לכבד את החברים שהיו בועדה. אגב, שמוען פרץ לא בא לישיבה הכי קובעת בישיבות הועדה.

שמעון פרץ: אמרתם 27 באוגוסט, ועשיתם ב - 7 באוגוסט,

קובי אוחיון: זה התרשמות מהמועמדים עצמם.

שמעון פרץ: זה בכוונה עשיתם,

קובי אוחיון: הוא רק שאל אותי מי זה המועמד השני כדי שירשום אותו בפתק, הוא לא ידע אפילו את שמו. אני מציע, אם ממנים ועדת בחינה, ויש בה גם נציגי ציבור, ואני חושב שפה רק כדי למלא את ההליך הזה במלואו ובשקיפות, ובכל, אפילו את הבוחנת של אותם מועמדים ניהלנו איתה פגישה כדי להבין את כל הליך הבחינה, וגם כדי להתרשם בתורה שבעל פה, מהמלצות שלה, ומהניתוח שלה של המועמדים והתאמה שלהם לתפקיד. זה דוגמא למכרז שכמעט לא היו ספקות לא לחברי

הועדה, וגם לא לבוחנים מי המועמד המתאים ביותר.

שמעון פרץ : [לא ברור - לא ניתן לתמלול]

קובי אוחיון : אתה דיברת על נאה דורש נאה מקיים,

שמעון פרץ : נכון.

קובי אוחיון : למה אתה מפריע לי?

שמעון פרץ : אל תשקר לי בפנים שלא היה התנגדויות בועדה. היה תפור, גזור

ומעוצב כמו שצריך.

קובי אוחיון : אני הפרעתי לך לדבר?

שמעון פרץ : לא, אבל אתה אומר דברים שקריים,

קובי אוחיון : אז אחר כך תגיב.

יהודה בן-חמו : תבקש זכות דיבור. מי אמר לך לא לדבר? תבקש זכות דיבור.

[מתווכחים ביניהם - לא ניתן לתמלול]

קובי אוחיון : אני אומר כמי שליווה, וכמי שעמד בראש הועדה, ואני אומר לחברים

שלא היו במהלך הועדה, באמת שמעון לא עניין אותך בכלל מי

המועמדים. אתה הוא זה שבאת לא עם נפש חפצה, לא קולטת,

שמעון פרץ : [לא ברור - לא ניתן לתמלול]

קובי אוחיון : כי אתה פה מטיח באנשים. לא זכרת את שם המועמד השני אפילו,

וביקשת, זו לא דרך לבחור אנשים, שמעון. אם אתה רוצה רק לפסול,

להגיד : זה לא זה, שמעון, זה לא רציני. הועדה הזו היתה שקופה.

המבחנים נעשו על ידי גוף מאד מקצועי, ואני חושב שאם יש לנו

בחירה שאנחנו שלמים איתה באמת, של מישהו שהוא מתאים, ואני

מודה שאני באדם הזה גם הצבעתי כשהוא הגיש את המועמדות שלו

בקדנציה קודמת למנהל אגף תרבות ומנכ"ל חברת ספיר. אני חשבת

שהוא מתאים מאד גם לזה. אדם עם שלל תארים וניסיון מוניציפלי,

גם ניהל רובע, גם תואר שני בתחום החינוך, ותארים אחרים, וגם היה

מנכ"ל של, אז אני אומר לכם, מה שאנחנו צריכים,

עמוס גבריאלי : תשים לב שאני לא העליתי שום נושא מהותי בתחום הבחירה גם

מבחינת צנעת הפרט. אני אמרתי סך הכל שנתתי את כל הזכויות לכך שהמינוי הוא הכי טוב שיש. אני רוצה לבדוק את זה מחמת בעיה אחת בלבד,

קובי אוחיון : אז תבדוק.

עמוס גבריאלי : לך אני אומר אבל יעקב, אני לא העליתי מהותית את כשרונותיו או את אי כשרונותיו, ואני רוצה להניח שהבחירה הזו היא מצויינת. אבל בפאן הציבורי, מחמת הקירבה היתרה, אתה יודע בדיוק על מה אני מדבר. אומר על השולחן הזה לכולנו שהדבר הזה מחייב בדיקה כפולה ומכופלת ושקיפות מלאה. עכשיו מאחר ואני לא הייתי נוכח, אני לא הייתי חבר בוועדה הזאת, אני אישית הולך לעשות את זה גם כראש הסיעה שלי. לא אמרתי שהוא לא בסדר, לא אמרתי שפחות טוב, לא שום דבר.

קובי אוחיון : אני חושב שההצהרה שלך היא דרמטית ומיותרת. קודם כל תבדוק ואחר כך תצא עם המסקנות שלך. למה להקדים את המאוחר?

עמוס גבריאלי : כי צריך להצביע עכשיו, לא?

קובי אוחיון : מה זה קשור? זה לא תפקיד סטוטורי, אתה לא צריך לאשר אותו במועצה. אני אומר שהצהרה מהסוג הזה זה פגיעה בחברי הוועדה.

יהודה בן-חמו : תודה רבה. בני כברה.

בנימין כברה : אני קודם כל חושב שמותר לך לבדוק. אני כשרציתי לבדוק את הנושא של פילבסקי לא הצהרתי. אמרתי לעצמי אני רוצה לבדוק, ובדקתי. ההצהרה היא האמת מיותרת. זה אחד.

דבר שני, אני חושב שבלבלנו את היוצרות. הנושא של סמנכ"ל עולה כאן לא לאישור. זה לא תפקיד סטוטורי שבא לדיון במועצה.

עמוס גבריאלי : מה ההיתממות הזאת?

בנימין כברה : לא, זה לא היתממות בכלל. מה שכן בא לאישור במועצה זה גובה השכר שצריך לשלם לו. זה הויכוח שצריך להיות כרגע. אז אתה יכול לבוא ולומר 60%, 65%, מה שהמועצה תתנה בעניין הזה, זה הדרך, זה

בעצם אותו מסר שצריך לעבור למנכ"ל העירייה לניהול המשא ומתן. לגבי האמירה שיש פה טעם, על פניו אני אומר, על פניו יכול להיות גם מבחינה ציבורית, אבל אני אומר שוב, כל זה נכון במקום שהמועמד אינו ראוי. אבל במקום שהמועמד ראוי, ריבון העולמים, אני לא מבין מה צריך להיות. רוצים לבדוק את הכישורים תבדקו את הכישורים. אני לא הייתי חבר בוועדת הבחינה, אני לפחות קיבלתי במסגרת השאלות שאני שאלתי אותם, קיבלתי תשובות שמשביעות רצון הן מבחינת היכולות, הן מבחינת הכישורים.

אני רק ממליץ לך דבר אחד, אם אתה רוצה לצטט אותי, ואני אשמח מאד שאתה מצטט אותי, כי זה עושה לי טוב, זה אומר שעשיתי עבודה טובה מאד בקדנציה הקודמת. אני רק מציע, אל תוציא דברים מהקשרם. אני אגיד לך, כי לצטט, לקחת משפטים הבומבסטיים זה טוב, זה יפה, זה נשמע טוב, אבל בוא, אתה מוציא דברי מהקשרם. ההתנגדות שלי היתה עניינית. לכן אני סבור שבמקרה הזה, של הסמנכ"ל, צריך לדון בשאלה של גובה השכר לא המינוי עצמו. לגבי הבדיקה - ימי שירצה לעשות בדיקה שיעשה בדיקה.

יהודה בן-חמו : תודה רבה. סיימון.

סיימון גולדמן : אני רק רוצה להגיד שגם אני הרגשתי לא נוח אחרי שקיסוס נבחר לתפקיד, וזה בגלל הזיקה בבחירות ליהודה. בפורומים אחרים העליתי את הנושא, ואני קיבלתי את ההסברים שאתם עכשיו קיבלתם מקובי, ועוד יותר מפורטים, לגבי האיש עצמו, וגם לגבי זה שהמועמדים האחרים, חלק מהמועמדים שהגיעו לשלבים הסופיים, גם היו אנשים שויתרו על התפקיד מסיבות שלהם.

אני שמעתי שהאיש הגיע לאחד המקומות הראשונים גם במכרז שהיתה בקדנציה הקודמת, לפני זאת. אני לא מכיר את האיש. יחד עם זאת אני מרגיש בדיוק כמו שעמוס מרגיש. אנחנו חייבים לעשות בדיקה לבדוק את הנושא הזה ב - 4 עיניים. אני מקבל את מה שקובי

אומר, אני סומך על הועדה, אבל אנחנו כאנשי ציבור צריכים להראות לציבור גם שאנחנו פה עוד יותר מחמירים, ולבדוק את זה שוב ב - 4 עיניים.

אני מצטרף לעמוס שאנחנו צריכים לבדוק פה, ואם נמצא רבב קטן שבקטנים במינוי, אנחנו צריכים להגיד את זה ולא לשתוק.

יהודה בן-חמו: תודה. גיא.

גיא בן גל: ברוח הבקשה שלך, יהודה, לחדש משהו בדיון הזה. אני יכול להגיד שאולי בשונה מאחרים אני יודע משהו מניסיוני במינויים פוליטיים, מהסיבה הפשוטה שאני, לפרנסתי, משמש במשרה שהיא מינוי פוליטי. אני משמש כיועץ של שר שמינה אותי, אני רוצה להאמין שהוא מינה אותי בגלל גם הכישורים שלי, אבל אין לי צל של ספק שמוניתי בגלל הזיקה הפוליטית שלי. וכזה אני גם יודע לעשות הבחנה מאד ברורה בין מינוי פוליטי מסוג אחד, למינוי פוליטי מסוג אחר. ככל הנראה אני הולך להיכנס למשרד ששר בימים אלה ממש נחקר בפלילים, או בחשד לכאורה לפלילים, לעמיתי וערכי הדין, על מינויים פוליטיים מאד לא תקינים שהוא ביצע במשרד לאיכות הסביבה. ועדיין נשארו כמה עשבים שוטים למדי, מי שרק יקרא מעט את דו"ח מבקר המדינה בעניין המשרד לאיכות הסביבה.

זאת אומרת שבציר הזה יש קוטב מסויים של מינוי פוליטי שהוא תקין בעליל, והוכיח לנו מר הנגבי, ואגב, הוא לא היחיד, שיש אפשרות גם וגם לעשות מינויים פוליטיים שהם בהכרח לא תקינים בכלל. באותה מסגרת של מינויים פוליטיים של מה שנקרא - משרות אמון - אף אחד לא פוצה פה ולא מצפצף. למשל, כשיהודה בן חמו, כראש עיר, מינה את יעל ויסמן כמנהלת לשכתו, שעושה לפי דעתי עבודה מצויינת מהלא מעט שיוצא לי לעבוד מולה, זה בהגדרה משרת אמון. אף אחד לא פצה פה, ואף אחד לא צפצף, בין היתר כי מדובר גם במועמדת מצויינת,

אבל גם נניח אם היא לא היתה, במשמעות התיאורטית זה ברור שזו משרה שהדינמיקה האישית של העבודה שלה מול ראש העיר היא פונקציה של אמון בסיסי, ולכן לצורך העניין יהודה בן חמו היה יכול למנות את מי שהוא רק היה רוצה לתפקיד.

בנושא המנכ"ל הדברים היו קצת מורכבים יותר ומסובכים יותר, גם מכיוון שבלי לזלזל בתפקיד של מנהלת לשכה, מדובר בפונקציה הרבה יותר מורכבת. הרבה יותר מהותית והרבה יותר קריטית לתיפקוד השוטף של העירייה. וגם כי במקרה הזה, בשונה ממשרת אמון במוגדר, מצא לנכון משרד הפנים להעמיד את חובת המכרז במקרה הזה. מה שאגב, לדעתי, לא נכון. ואם היו שואלים את עמדתי, אני חושב שצריך להכיל את חובת מינוי המנכ"לים ברשויות מקומיות על פי אותו דין של חובת מינוי מנכ"לים במשרדי ממשלה, קרי, למנות אדם שיש לו זיקה אישית לאדם הממנה, ובאמת שר בדרך כלל ממנה למנכ"ל או אדם מקצועי לחלוטין שהוא מאמין שהוא מתאים, או אדם שעל בסיס אישי הוא מכיר אותו, אבל עדיין הוא חושב שהוא עומד בפרמטרים מקצועיים, אבל המדינה לא משאירה את זה רק לשיקול דעתו של השר הממנה, אלא ועדת רביבי בודקת את הפרמטרים הבסיסיים שעל בסיסם הוא עובד. אני חושב שבמקרה הזה היה נחסך מכולנו, ומאייל יוניאן בפרט, שהרבה מאד עוול נגרם לו בגלל שההליך הזה, הכפוי, נכפה אני חושב עלינו. ואני יכול להגיד, לפחות ברמה האישית שלי, שאין לי ספק שהמועמד הטוב ביותר נבחר לתפקיד. שוב, כפועל יוצא של עבודה שלי מולו.

עכשיו, אין ספק שמינויים פוליטיים הם פונקציה של כל מערכת פוליטית, ואנחנו יושבים פה במערכת שהיא פוליטית. אין ספק שמינוי פוליטי כל עוד הוא נעשה על פי פרמטרים תקינים הוא לא דבר פסול כשלעצמו. אין ספק שלפסול אדם רק בגלל זיקתו הפוליטי למינוי תפקיד מסויים זה דבר פסול. והיום, אגב, יש נורמה הפוכה בחלק

מהמקומות, לא ברשויות אולי, אבל במקומות אחרים שזיקתו הפוליטית של אדם היא דווקא מהווה לא לרועץ ולא יתרון, בגלל האלמנט של ההחמרה שנוצר.

אני כן חסיד של הגישה, ברוח הדברים שאתה אמרת, עמוס, שבשביל מראית העין הציבורית, בשביל הרושם הציבורי, בשביל הסר ספק, ולו הקל שבקלים שיש שבסיטואציה שבה אתה ממנה איפה שאין הכרח לאישור מועצה, בני, אני לא נאחז פה בפורמליסטיקה שהיום אנחנו נדרשים רק לדבר על נושא השכר של סמנכ"ל תיפעול. אני גם מאלה שמאמינים, למרות שלא הייתי במועצה הקודמת, שיש נחיצות ארגונית בפונקציה הזאת. אז על הויכוח הזה אני בכלל לא מתווכח אם יש נחיצות לתפקיד או לא, עם קשר, ובלי קשר למה שנאמר על ידי אנשים בשולחן הזה בקדנציה הקודמת. לדעתי יש נחיצות, ולכן השאלה היחידה אם האדם שנבחר לתפקיד הוא באמת מתאים.

אני כן מאמין, לאור כל מה שאמרנו, שלאור הרגישויות יש הכרח כשממנים אדם בעל זיקה פוליטית, ומי ששימש כיועץ מטה של ראש עיר הוא בהכרח הוא בעל זיקה פוליטית חד משמעית, צריך להחמיר בפרמטרים שנבדקים כלפיו באופן שאני חושב שלכל הפחות הוא צריך להיות הטוב ביותר מבין המועמדים עצמם. קובי, אני לא מפקפק, ואני גם לא חושב שעמוס מפקפק,

קובי אוחיון : זה נהפך לאינסטנציה של ביקורת על ועדת הבחירה. פעם אני שמעתי מכם שאתם סומכים את ידכם על ועדת הבחירה,

גיא בן גל : קובי, אם לא היית קוטע אותי הרגע הייתי אומר משהו שהיית אולי, אני לא חושב שגם עמוס, למעשה, אני בטוח שעמוס גם לא מפקפק, או מייחס לך, כמי שעמד בראש ההליך הזה, כוונות, או יכולות של חותמת גומי, וכמי שעצם את עיניו. אני מדבר בשם עצמי, אני בטח לא מייחס לך את זה, ואני מאין שגם הוא.

קובי אוחיון : [לא ברור - לא ניתן לתמלול]

גיא בן גל : קובי, יש כאלה שמדברים ישירות עם העיתונאים, יש כאלה שלוחשים באוזנם לא באופן ישיר. בוא לא נתחיל לסווג ולתת אחד לשני ציונים על איך הוא מדבר עם התקשורת. מה שבטוח הוא שאתה נבחרת לעמוד בהליך. אין לי ספק שעשית את המוטל עליך. אבל בגלל שהרגישות בנושא הזה היא גבוהה שבעתיים, ומאחר וכל אחד מאיתנו, כמי שיידרש לאשר את העניין הזה כאיש ציבור, אחר כך במידה והמינוי יהיה טוב או לא, האחריות היא גם עלינו ברמה האישית.

אז אני אומר, עם כל הכבוד לתהליך שאתה מילאת, מבלי להטיל בו דופי, יש לנו זכות לבדוק אותו, ועצם הבדיקה לא אומרת שעשית את עבודתך לא נאמנה. קובי, אני אומר, אני לא הייתי חבר בועדת המכרזים, ואני גם לא מטיל דופי בעבודה, אבל הרגישות היא כזו שמחייבת במקרה הזה.

אני גם אומר עוד דבר, עוד עובדים, יחסית בכירים, בעירייה הזאת מסיימים את תפקידיהם בימים אלה ממש. מה שאומר שגם הם יצטרכו להיות מוחלפים באנשים טובים יותר שיחליפו אותם. חלקם פרשו מרצון, חלקם הופרשו, לחלקם עזרו לפרוש. הסיבות שכנראה גרמו להם לצאת משם היו סיבות שהכוונות של מי שעשה את זה היו טהורות, אין לי ספק בזה. אבל לאור הרגישות אני כן חושב שצריך לחשוב שבעתיים לגבי האיוש של האנשים הבאים בכל הקשור לאנשים בעלי זיקה פוליטית. ומי שנכווה ברותחים, שיזהר בצוננים.

יהודה בן-חמו : תודה רבה. אבינועם בבקשה.

אבינועם גרנות : אני אקצר. גם אם יהיה פה חזרה מסויימת אני יעשה את זה קצר. קודם כל, מינוי פוליטי, כפי שאני מבין אותו, זה מיוני שלוקחים בן אדם, שמים אותו לא בשל כישוריו או מתאים או לא מתאים, אלא בגלל או איזה שהוא הסכם שהיה לפני הבחירות, או רק בגלל הזיקה הפוליטית, ובלי קשר לכישורים שלו. אגב, זה לא חייב להיות מהסיעה

של ראש העיר, יכולים להיעשות כל מיני הסכמים, בזמנו עם ראש עירית באר שבע, כל מיני דברים שנעשים לפני הבחירות. זה בעיני מינוי פוליטי, וזאת שחיתות פוליטית, וזה לבית משפט. זה אחד.

מינוי של אדם שעומד בכל הקריטריונים, ובנוסף, ואני, מי ששמע אותי, או מה אומרים שאמרתי בחוגי בית בבחירות. שאלו אותי: אז מה יהיה? מי יהיה מנכ"ל? מי יהיה הצוות? תמיד אמרתי: ההצלחה של ראש העיר תלוייה קודם כל בקירבה וביכולת שלו לעבוד ולהפעיל צוות מקצועי מסביבו. בלי זה הוא יכול ללכת הביתה. היא לא תלוייה במועצה, היא תלוייה בצוות המקצועי שיעבדו סביבו, ואמרתי את מה שאומר גיא, שלדעתי, לפחות משרת המנכ"ל, אם לא יותר מזה, צריכות להיות משרות אמון. אני לא רואה בזה שום בעיה, ובתנאי שזה לא מישהו מהחברה כי הוא עוזר לי בבחירות, אלא אדם שאמון על ראש העיר. זאת דעתי, אני אמרתי את זה כל השנים, וזאת ההבחנה בין מינוי פוליטי או מינוי של החברה, לסדר עבודה לחברה, לבין מינוי מקצועי שאמון על ראש העיר. בלי זה הוא לא יכול להיות ראש עיר. פה הישיבות, וכל הדיבורים, כל זה כל הכבוד. עבודה נעשית ממחר בשבע וחצי בוקר עד הלילה כל יום. זאת העבודה בעיר. זה דבר אחד.

דבר שני - כיוון שאני אישית התקשרתי לאייל אחרי הבחירות וביקשתי ממנו להציג מועמדות למנכ"לות, ולמרות כל זאת, הלכתי ליהודה, ופה אני אומר לעמוס, הלכתי ליהודה, אמרתי: בוא, אני רוצה להיות בטוח. בוא תספר לי עוד פעם. תוציא, תן את הניירות, לא את הניירות, בוא תספר לי איך היה הליך המכרז מהרגע הראשון, מהפרסום בעיתון עד הרגע האחרון. אני כחבר מועצה, אני רוצה להיות בטוח. ישב סיפר לי את כל הזה, פה 7, פה 5, מי הלך למבחן. אני אפילו סיפרתי לו, הרי אני עברתי מבחן של סמנכ"ל בעיריית חולון. רבותיי, בסוף למבחנים מגיעים 2, 3 ולא 7. לא משנה. רציתי

לבדוק לעצמי, לא בשביל העיתונות, ולא בשביל אף אחד אחר, לגבי יוניאן לא היה לי שום ספק. רציתי לראות שאנחנו לא נופלים בקטע של התהליך. זה היה דבר אחד.

אחר כך באתי אליו עוד פעם ושאלתי אותו על הסמנכ"ל, כי אני מאלה שדחפתי את הסיפור של הסמנכ"ל התיפעול, שבלי זה, לדעתי, בלי נקודת הציר הזאת העירייה לא תוכל לתפקד, ועוד פעם שאלתי את כל השאלות הנוקבות ב - 4 עיניים מול יהודה, אני חושב שכל אחד מהיושבים פה, אם הוא לא עשה את זה, יכול לעשות את זה, וזה בלי שום קשר שאני גם סומך על ועדה שאנחנו בחרנו כדי למנות. את האיש השני אני אישית לא מכיר, זה כרגע לא משנה. את אייל היכרתי, פשוט, בגלל הבחירות, אבל אני חושב, בוא לא נהיה תמימים. זה ברור שחלק גדול מכל התעשייה של הכתבות והכותרות, והזמן שאנחנו פה, זה לא בגלל טוהר השלטון, נקודה, אלא זה כדי פה לנגח, זה כדי לתקוף, זה כדי להכות. בסדר, גם זה מותר, פוליטיקה, אין מה לעשות. אבל בינינו לבין עצמנו, לא עומד פה על השולחן רק טוהר השלטון. זה לגבי המינויים. אני אומר, אין לי התנגדות שעמוס, בכלל, כל אחד מאיתנו,

עמוס גבריאלי: סליחה, סליחה, אני לא שואל פה אף אחד,

אבינועם גרנות: בדיוק.

עמוס גבריאלי: הבדיקה לא צריך אישור של אף אחד פה.

אבינועם גרנות: בדיוק. גם אני לא שואל.

עמוס גבריאלי: ואני לא מבין על מה המהומה הגדולה,

אבינועם גרנות: להיפך, מה שאני אומר שזה חובתנו, או בנפרד או ביחד, בכל פעם

שעולה ספק, או בגלל שעולים שמות של אנשים שמוכרים מהמטה, או

לא יודע מאיפה, חובתנו לבוא ולשאול את השאלות, וחובתו של יהודה

בשיחות איתנו, או ב - 4 עיניים, או בהנהלת קואליציה, או איפה שזה

לא יהיה לענות על הכל, להוציא את הניירות, בדיוק כמו שאתה

ביקשת גם כראש אופוזיציה אני עשיתי כחבר מועצה מהקואליציה,

שמעון פרץ: אבל לי לא נתנו, לך נתנו.

אבינועם גרנות: נתנו לי את כל הפרטים,

שמעון פרץ: לי לא נתנו.

אבינועם גרנות: ולא ביקשתי, דרך אגב, את הניירות מול העיניים. הספיק לי מה

שאומר לי ראש העיר. הוא ישב עם הניירות, רצה לתת לי את

הפתקאות ולא לקחתי אותם.

שמעון פרץ: אז תסביר לי, מפחדים ממני?

אבינועם גרנות: לא.

יהודה בן-חמו: תודה רבה אבינועם. אריה בבקשה.

אריה אברהם: תראו, עברו שעתיים מאז שהתחלנו את הדיון. אנחנו דנו במהות

בסדר גודל של סביבות 10 עד 15 דקות. את כל שאר הזמנים אנחנו

מבלים באוסילציות, מושג מאלקטרוניקה של כל מיני מעגלים

שחוזרים על עצמם, חוזרים על עצמם. כמו שאני רואה את זה 85 אלף

תושבים מחכים לפתרונות מסויימים וקריטיים וחשובים, ואנחנו

דנים על פוליטיקה, ועל בעיות אם המינוי הזה הוא פוליטי או לא

פוליטי, וכן הלאה.

אני לא יודע אם אנחנו צריכים להגיע לרמת שקיפות של 100% כי

הציבור גם מסתכל על דברים בחשד. אם אנחנו בודקים דבר, ובודקים

דבר, ובודקים דבר, ועוד פעם, ועוד פעם אותו דבר אנחנו אי -

מבזבזים זמן במקום לפעול בדברים המהותיים שאנחנו צריכים

לפעול, ודבר שני, הציבור מתחיל לשאול את עצמו: אז למה הם

בודקים? ולמה זה מופיע בצורה כזו בעיתונות? כי מה יקרה בסופו של

דבר? עמוס, עם כל הכבוד, ואתה יכול לבדוק כל מה שאתה רוצה,

אבל מחר יקום שמעון ויבדוק את מה שאתה עושה, מה שאתה עשית

הוא, וזה כמו חד גדיא כזה, ואני אבדוק את מה שהוא עשה, ואנחנו

נבזבז זמן במקום שנתרכז בנושא,

עמוס גבריאלי: [לא ברור - לא ניתן לתמלול]

אריה אברהם: לא אמרתי את זה. אתה יכול לעשות מה שאתה רוצה. אני אומר לך עוד פעם, אם ישנה ועדה, אנחנו צריכים לכבד גם את עצמנו. אם ישנה ועדה שמונתה מטעמנו, כמו שאמרת קודם אנחנו מינינו את אייל, אנחנו נותנים לו את כל הגושפנקא, אנחנו מינינו ועדה, ואנחנו נותנים לה את כל הגושפנקא. אם הועדה הזו בחרה את X, לא משנה מי, מטעמיה שלה, ועשתה את כל העבודה שבה, אנשים שנמצאים פה בתוך החדר הזה, ואנחנו מתחיל לבדוק גם את הועדה הזאת, ואנחנו נתחיל לבדוק, ונתחיל לבדוק, אז האמינות של הועדה הזאת היא כבר לא אמינות, והעבודה היא לא עבודה, ואנחנו מבזבזים זמן. לדעתי אני חושב שאנחנו צריכים להתמקד ולהגדיר לעצמנו מה ראשון ומה שני, ומה שלישי, ואנחנו צריכים לטפל בבעיות העיר מבחינת ראשונה ושאר הדברים שני, ושלישי, ורביעי.

יהודה בן-חמו: תודה אריה, איציק בבקשה.

יצחק יואל: אני אשתדל בקיצור רב, כי כולם נגעו בדברים. אני מרגיש צורך לדבר כאן משום שאני רואה שהמערכת הזאת, בערך כמו השולחן הזה, כמו גלגל תנופה. הראשון מדבר, זה ממשיך לרוץ עד סוף הלילה, יש מיקרופונים, יש הכל, ואני כמעט מזדהה עם כולם פה. שום דבר לא נהיה פה בצורה אחרת ממה שהוצג פה. עמוס מותר לו להעיר את ההערה. רצה עמוס כאיש ציבור, לפרוטוקול לומר: חברים, אני מתכוון לבדוק. זה מה שהוא אמר.

עכשיו אנחנו ממשיכים ומדברים גלגל תנופה, ומתחילים להכניס את זה לרמת מהויות, ורמת מעטפת כשכולנו מסכימים, אני חושב, אני מקווה שכולנו ישרים עם עצמנו כאן בדיון הזה, לנושא הספציפי הזה ולנושאים אחרים ש - 1 - מי שנבחר להנהיג את העיר רוצה להנהיג את העיר, ינהיג את העיר רק שיוכל להנהיג את האנשים שעובדים תחתיו, אחרת לא. אותו דבר זה משתרשר למטה: מנכ"ל, סמנכ"ל וכולם. אם

גם לא פוסלים את האנשים הטובים שהם גם באים מתוך מעגל פוליטי, ואני נגד לפסול אנשים מתוך מעגל פוליטי, ומקיימים איזה שהוא צוות עבודה שבוחן אותם והוא מביא אותם לפנינו ומציג בפנינו, בשבילי זה מספיק. וכל אחד מאיתנו יכול לבדוק עוד כמה פרטים כאלה ואחרים לגבי כשירותו, לגבי יכולותיו, לגבי איך עבדה הועדה ואיזה מסמכים, וברמת ההצעה להגיד את זה גם לציבור: אני מתכוון לבדוק את זה ביתר אדיקות את הנושא הזה. ובוזה גמרנו. בואו נתקדם קדימה. יכול להיות שאם היתה פה הצעה, לא שמעתי פה הצעה, שבעתיד אם יש מינוי מקצועי שהוא גם נוטה למעגל הפוליטי נביא את זה בפני איזה צוות אחר לפני הועדה הזאת. אז היינו דנים בזה. אבל אם אין כזאת הצעה - בואו נתקדם קידמה. האיש מוכשר אמרו, הועדה עבדה ובחנה, וברמת ההצעה זה לגיטימי שהוא יצהיר את זה בואו נתקדם.

יהודה בן-חמו: תודה רבה. בוקי.

ברוך צי"ש: שלא כמו רוב האנשים במועצה אני כן מכיר את האדם. עבדתי איתו כחצי שנה. אין לי שום ספק שהוא אדם ראוי. אני שמח שהועדה בראשותו של קובי מצאה אותו, בכל הדרכים האפשריות כאדם הראוי ביותר מבין אלה שהציגו את המועמדות שלהם. אין לי ספק שהוא יעשה עבודה טובה. אני חושב שמי שרצה לבדוק ומי שרצה להיות שותף בתהליך היה יכול לפנות ליהודה ולהגיד: אני רוצה להיות חבר בועדה. אני בטוח שיהודה לא היה מונע ממנו או את הישיבה בועדה, או את ההשתתפות בועדה בפועל.

אני כן חושב שיש פה איזה שהיא התייחסות, לא רוצה לקרוא לזה לא מכובדת, אבל התייחסות עם סימן שאלה לגבי עבודת הועדה. מינינו ועדה, זה מזכיר לי את הנושא הזה של בתי הספר. מינינו ועדת חינוך, ישבנו שעות, ישבנו ימים, ואחר כך כשהבאנו את ההחלטות שוב המועצה רצתה לבדוק. המועצה מינתה, המועצה שלחה אנשים לועדת

החינוך. חבריה, מינינו ועדה, עמוס עכשיו קצת נסוג. הוא כבר אומר : אני בודק. אני בודק בעצמי. גם אבינועם בדק, אולי גם אחרים בדקו. תבדוק. ההצהרה הראשונית של עמוס היתה מאד דרמטית, ואני בהחלט מקבל את העמדה של קובי, והעובדה שההצהרה שלך הדרמטית היתה בעיני גם קצת מקוממת. קצת, לא הרבה. אבל לגופו של עניין, אנחנו צריכים להחליט על גובה השכר. גובה הזכר, אולי אנחנו נשמע אחר כך את הנושא של גובה השכר, כי לא כולם מודעים לנושא של גובה השכר, שוב, נושא שהובא אתמול בועדת הכספים. גובה השכר נע בין 60 ל - 70%. ראשי אגפים בעירייה הזאת מקבלים 65%. סמנכ"לים בערים אחרות מקבלים 70%. אני מציע לקבל את אמצע הדרך וכן לסגור על 65%. מה עוד שאנחנו הולכים, כך אני מקווה, לתקופה יותר טובה מבחינה כלכלית, ואני לא חושב שצריך לפגוע באדם שכולם פה, אף אחד לא אמר דבר רע עליו, ואני מכיר אותו אישית ועבודה של החצי שנה של עד הבחירות שראוי פתאום דווקא לבחור בחלק הנמוך, או במסגרת הנמוכה של השכר, ולא באמצע הדרך של 65%.

יהודה בן-חמו : תודה רבה.

עמוס גבריאלי : אנשים התייחסו לדברים שאני אמרתי, רק למען הסדר הטוב, אני עומד על כל מילה שאמרתי, בוקי, ביקשתי ועדה, אמרתי שאני מודיע לפרוטוקול ולשולחן הזה באופן ציבורי, קובי, לא ב - 4 עיניים, לא לועדה, באופן פומבי, מלא, על השולחן, חד משמעי ובמפורש, לא ב - 4 עיניים, אבינועם, גם אני מדבר עם ראש העיר ב - 4 עיניים. יש דברים שיפה להם 4 עיניים, יש דברים שיפה להם שולחן המועצה. אתה לא נבחרת, ולא אני נבחרתי כדי לנהל שיחות ב - 4 עיניים על כוס תה. אנחנו נבחרנו כדי להגיד במקרים בולטים של ספק להגיד דברים על השולחן, ברור, וכל הלשמור על זה בתוך הקיבוץ זה לא המקום. ובוקי, לך בעניין האחרון, כל ועדה שאנחנו ממנים תבוא בחזרה

לשולחן הזה ואנחנו נשאל עוד אלף פעם, ועל בתי הספר שהיתה ועדה, תשב פה על השולחן, המועצה תבדוק. אתה חושב שאני יכול, או אתה יכול, להיות בכל ועדת בחינה של כל מכרז? בכל ועדה לתרבות, ולספורט, ולנוער, ולמוסיקה? לכן יש פה הצעה. המועצה מגלה מה שהועדה שהסמיכה עשתה, וזה הכל.

[מדברים ביחד - לא ניתן לתמלול]

יהודה בן-חמו: חברים, בטרם נעבור להצבעה אני רוצה לומר מספר מילים, ולאחר מכן גם היועצת המשפטית,

עמוס גבריאלי: ברוח משפטית, קובי, אתה חוזר בך מהאמירה שעשיתי מסיבת עיתונאים?

דובר: לא, הוא אמר תעשה.

[מדברים ביחד - לא ניתן לתמלול]

יהודה בן-חמו: חברים, אני רוצה להגיד כמה מילים לפני שעוברים להצבעה. קודם כל אני רוצה לומר לכם, איציק ובוקי, אני רוצה לומר לכם דבר אחד, וחלילה שלא תתפסו אותי בחטא היוהרה, כי אני חושב שהספקתם להכיר אותי, את בלוטת האגו כרתו לי כבר מזמן. אני רוצה לומר לכם שנפלה בחלקי הזכות, ואני אומר זכות גדולה עמוס, ונגעת בנקודה הזו, לא במערכת הבחירות, אלא במהלך כל חיי הציבוריים, לעבוד במחיצתם של אנשים שבלא מעט תחומים עלו עלי בהרבה מאד דרגות. בחרתי אנשים מקצועיים על פי פרמטרים מקצועיים. בחרתי חברים לחיים שלא על פי פרמטרים מקצועיים, אלא על פי הרגשות שלי, ותמיד השתדלתי בחיי, החל מאז תחילת עבודתי כמדריך נוער, ועד בחירתי לראשות העיר לבחור אנשים אך ורק על פי השיקולים המקצועיים. אך ורק. גם אייל יוניאן שיושב לימיני. תאמינו לי שאם הוא לא היה מתאים, עם כל החברות שיש בינינו, עם כל ההיכרות שיש בינינו, אני הייתי בא ואומר לו: אל תיגש למכרז. אני הורדתי מהמכרז של מנכ"ל העירייה קרובי משפחה שלי. אני הורדתי מהמכרז

של הסמנכ"ל מכרים הרבה יותר קרובים מקיסוס. הורדתי אותם כי אמרתי: אני לא אתמוך בהם.

אני אומר לך עמוס, אני נותן פה הצהרה, וחבל שהעיתונאים יצאו, גם המינויים הבאים, גם כל מינוי שיהיה פה, כל אדם שאנחנו נמצא לנכון, שאנחנו, לא אני, שאנחנו נמצא לנכון שהוא מתאים לבצע את התפקיד, בגלל היכרותו עם יהודה בן חמו, או עם עמוס גבריאלי, או עם כל חבר מועצה פה, אני לא אפסול אותו. אני לא אפסול אותו. כי אם אני אצטרך לפסול, אני אצטרך לפסול הרבה מאד אנשים שתמכו בי. אני אצטרך לפסול הרבה אנשים שתמכו בך, ואבינועם הגדיר את זה נכון, מינויים פוליטיים זה לא שדווקא אנשים שבאו מהסיעה שלי. מינויים פוליטיים גם בהסכמים לא כשרים. זה מינוי פוליטי. בהסכם כשר, בהתקשרות כשרה אני גאה. אני גאה על כל מינוי שעשיתי עד היום. ואני מקווה מאד שאמשיך להתגאות על כל מינוי שאני אביא לכאן.

ואני אומר לך, ואני מצהיר פה, והנה, נכנסה עיתונאית, אני פניתי אליו. אני פניתי למייק קיסוס וביקשתי ממנו להגיש מועמדות. אני אגיד לך גם למה, לא היכרתי את מייק קיסוס. כל ההיכרות שלי נובעת מתחילת הבחירות. מייק קיסוס ראוי שידעו, כי הרבה דברים נאמרו עליו היום, לא רק בתקשורת, בכלל, גם במסדרונות, מייק קיסוס הגיש את מועמדותו לתפקיד מנהל אגף התרבות ומנכ"ל חברת ספיר בקדנציה הקודמת. נתבקשתי לסייע לו, כי הוא מועמד ראוי והוא הגיע לא למספר 2, הוא הגיע למספר 1. משיקולים פוליטיים ופסולים, אני יודע מה אני אומר רינה, משיקולים פוליטיים ופסולים, שאני יכול להעיד שקיבלתי טלפון מבכיר מאד ממפלגת העבודה לא לתמוך בו, לתמוך במישהו אחר, ואני אומר לכם שהוא לא נבחר רק משיקולים פוליטיים פסולים. עבר את הבחינות, אני מזמין כל אחד ואחד מכם לראות את התוצאות של הבחינות של אז, ולראות מה

היכולת של האדם הזה. היכרתי אותו לפני מערכת הבחירות, פגשתי אותו לראשונה, והוא במשך הבחירות היה היועץ הארגוני שלי. יש לו חברת לייעוץ ארגוני, שהוא מייעץ בהרבה מאד שכר לחברות אחרות. ואני חושב שהתפקיד שלי, כמו שחלקכם נגעו בו, והדגיש את זה גם אבינועם וגם גיא, וגם אריה, התפקיד שלי הוא לבחור אנשים נכונים וטובים. התפקיד של כולנו, לא רק שלי, ולכן מוטלת עלינו החובה להביא לכאן את המיטב של האנשים שינהלו את העיר הזאת. העיר הזאת לא מתנהלת על ידי ראש העיר. העיר הזאת לא מתנהלת על ידי מנכ"ל בלבד. העיר הזו מתנהלת על ידי צוות של אנשים שמוכשרים להנהיג את העיר הזאת.

אני לא היכרתי את מייק קיסוס, הוא היה יועץ ארגוני שלי בבחירות. ואני רוצה לומר לכם מתוך ההיכרות של כ - 4, 5 חודשים, אני מכיר את האיש, למדתי להכיר את החריצות שלו, למדתי להכיר את היתרונות שלו, וגם את החסרונות שלו, כמו שיש בכל אחד מאיתנו. לשמחתי הוא נענה לבקשתי לגשת למכרז, ולא אני יעיד על ההליך של המכרז, כי לא הייתי שותף לו. לא הייתי שותף בכלל. לא השתתפתי בשום ישיבה. שיקום אחד מחברי הועדה ויאמר שדיברתי איתו.

דובר : מי זה חברי הועדה?

יהודה בן-חמו : מי היו חברי הועדה?

דובר : קובי, אני הייתי חבר בישיבה הראשונה עד שפסלתי את עצמי, פרץ, גולדמן, ענבר עטייה, נציג הועד זוהר מדמון, והמבקר.

יהודה בן-חמו : תודה. אני לא אעיד על ההליך של הבחירה של הועדה. אני סומך את ידי על חברי הועדה, אבל שיקום מישו מחברי הועדה שיגיד שבצורה כזו, ברמז, או במילה כזו או אחרת שדיברתי איתו. לא היה מצב כזה. אף אדם. אף אדם. ואני אומר לכם, ואני אומר לכם כמי שמכיר את האיש, אנחנו מייעדים לו הרבה מאד משימות שאנחנו מקבלים כל כך הרבה החלטות לביצוע, וצריכים להוריד אותם הלכה

למעשה, ואני מאמין שיעשה על הצד הטוב ביותר. אני רוצה להגיד לכם, ופרוטוקולים של העירייה, וגם מקדנציות קודמות חשופים לפני כולם. אני התנגדתי למינוי הסמנכ"ל, לא מתבייש בזה, בקדנציה קודמת. אני התנגדתי. אמרתי את זה בריש גלי, והצהרתי את זה גם בעיתונות. אבל בואו נקרא את הפרוטוקולים, ובואו נראה את תנאי סף הקבלה שמתקבל היום הסמנכ"ל, לעומת מה שהתקבל בעבר. התנגדו גם בני כברה ואנוכי מהטעם המרכזי, כי סברנו, אני אדבר בשמי, אני סברתי שההליך היה פסול מיסודו, וקרא את תנאי סף הקבלה למשרת הסמנכ"ל בקדנציה הקודמת, לא היה אפילו זמן של דקה אחת של שעת ניהול. דקה של ניהול. שנה אחת לא היתה שם. כלום. לא היה שום תנאי קבלה שם. ואתה עמוס, היית חבר במועצה כמוני, ואני מקווה שאתה זוכר את הדיונים, וכולנו זוכרים את הדיונים, לפחות מי שהשתתף, ולכן, אני אומר לך עמוס, חלק מהעובדים נאמר פה שפרשו, פרשו מרצון, חלק שלא מרצון, ואנחנו בהחלט, אני אומר לך, ההצלחה של כולנו, לא רק שלי, ההצלחה של כולנו תהיה בצוות שיוביל את העיר הזאת, כי לצערי, אני אומר את זה בהרבה צער, היום אין לנו הרבה יכולות עם שדרת הניהול הנוכחית להגיע להישגים שאנחנו רוצים להגיע.

הרבה מאד תושבים שואלים את השאלות שנשאלו פה, כמו שאמר אברהם. אנחנו יותר מ - 10 חודשים מכהנים ושואלים: מתי יבוא השינוי? ובחלק מהדברים כבר רואים את השינוי.

לכן אני בא ואומר: לא התערבתי במהלך בחירת הועדה, לא דיברתי עם שום חבר, גם לא המנכ"ל, ועמוס, חובתך כחבר מועצה, וחובתו של כל אחד ואחד, לא שמעתי ניגודים בדברים שנאמרו פה. אני בהחלט מתחבר לדברים שאיציק יואל אמר. כולם אמרו כמעט את אותו דבר. אלא מאי? בהערה מה שאמר קובי: תבדוק, אני מבקש מכל אחד ואחד מחברי המועצה לבדוק. גם את התהליך, גם את האיש, גם

כמובן את הבחינות, גם את התוצאות. הכל. כולם מוזמנים לבדוק. מתבקש לפעמים לבוא ולומר: בואו נבדוק, ואם חלילה מתגלה משהו לא טוב חובתנו לשים את זה על השולחן פה ולהתריע. ואם יש צורך - לא רק על השולחן הזה.

אני רוצה להדגיש את מה שהחברים אמרו, שעל פי התקשייר של משרד הפנים אנחנו מחוייבים, היות וזה לא תפקיד סטוטורי, אנחנו לא מצביעים על האיש, אלא מאשרים את החוזה האישי. התקיימה ישיבת ועדת כספים, ואישרנו את גובה השכר של הסמנכ"ל המיועד מייק קיסוס בגובה של 60%. התקשייר מאפשר למועצת העירייה להחליט בין 60 ל - 70%. סברתי שבמצב של היום, שכל שדרת הניהול ומקבלי השכר הבכיר הורידו 10% משכרם, החלטנו להוריד גם יותר מ - 10%, להתחיל מ - 60%. אני מאד מקווה שבשנים הבאות, אולי לא ב - 2005, אולי ב - 2006, נוכל בהחלט להחזיר גם לבכירים את אותם 10% שקיצצנו מהשכר. ולכן מומלץ פה לאשר את גובה שכרו של הסמנכ"ל ל - 60% ולא 70%, ולא 65%. אם יש עוד הערות.

יצחק יואל: שאלה טכנית, האם החוזה האישי הוא סטנדרטי לכולם חוץ מהשכר? יהודה בן-חמו: כן.

דובר: הוא כפוף לאישור משרד הפנים.

אריה אברהם: אני מציע לא ללכת על 60% שהמועצה תאשר, אלא 65%. הניהול משא ומתן יתחילו מ - 60, ותראו לאיפה זה מגיע.

[מדברים ביחד - לא ניתן לתמלול]

נועה שטיין: אני עורכת הדין נועה שטיין ממשרד הררי-טוייסטר, והדברים שאני אגיד עכשיו כבר נאמרו פה ושם, ואולי היה עדיף שהייתי אומרת אותם בתחילת הדיון הזה. באמת כמו שנאמר, מדובר בשני תפקידים שהם לא סטוטוריים, אז ההצבעה כאן היא על הנושא של השכר. ובכל מקרה החותם, האישור הסופי הוא של משרד הפנים, ובאמת ההבאה של הנושא הזה לדיון במועצה היה על מנת לקדם את עניין

השקיפות, על מנת שנבחרי ציבור יוכלו למלא את חובתם כלפי הציבור, ולבחון את זה. אז הבחינה היא כמובן מבורכת.

בנימין כברה: הואיל ופה מדובר על החלטות ועדת הכספים, במסגרת ועדת הכספים ההמלצה היתה לאפשר ניהול משא ומתן, כאשר מדובר במשא ומתן מתחילים מהרף הנמוך, לא מתחילים מהרף הגבוה. אם מודיעים מלכתחילה אנחנו נאשר 65%, נתחיל את המשא ומתן מ - 60%, אז אל תנהל משא ומתן.

עמוס גבריאלי: בתנאי שקיסוס יקבל את הפרוטוקולים של הישיבה הזאת.

בנימין כברה: אנחנו מבקשים לנהל משא ומתן מתוך כוונה, קובי אוחיון: אבל זה לא משא ומתן. ראש העיר קבע שבגלל מצב העירייה הוא קובע קטגורית 60%.

בנימין כברה: הואיל ואנחנו לא מדברים, אנחנו בהחלטה שלנו צריכים להתייחס למצבה של העירייה, הואיל וההחלטות שלנו צריכות לנבוע מתוך הראייה הציבורית, ולא מתוך הראייה של הבן אדם, אנחנו ממליצים לקיים משא ומתן מהרף הנמוך שזה 60%. אם הוא יצליח ל - 60, יפה מאד.

יהודה בן-חמו: שמעון בבקשה.

שמעון פרץ: אני מציע שנצביע, אני מעלה גם הצעת החלטה, אפשר להצביע על שניהם, כל אחד יחליט מה, שניתן לקיסוס 50% מה - 60. חצי משרה זה מספיק, זה יותר מידי אפילו.

[מדברים ביחד - לא ניתן לתמלול]

יהודה בן-חמו: תודה רבה.

שמעון פרץ: עמוס, לגבי הועדה שאמרת אם יש למישהו מהועדה משהו להגיד, אם אתה דיברת איתו או לא דיברת, אני לא אשקר, לא אגיד שדיברת איתי, אבל אתה שחקן פוליטי מובהק. ראש העיר עוד צריך ללמוד עוד הרבה דברים.

יהודה בן-חמו: תודה רבה. אני מעמיד להצבעה את פרוטוקול ועדת הכספים

שמדובר על אישור של 60%. מי בעד אישור הפרוטוקול?

שמעון פרץ: יש גם הצעה אחרת.

יהודה בן-חמו: אני אעלה אותה להצבעה. מי בעד אישור פרוטוקול ועדת כספים?

הצבעה:

בעד: יעקב אוחיון, אריה אברהם, סיימון גולדמן, משה אבן חן, גיא בן

גל, אבינועם גרנות, איציק יואל, עמוס גבריאלי, אברהם מולה, רינה

פז, בני כברה ויהודה בן חמו.

נגד: בוקי צי"ש ושמעון פרץ.

נמנע: אין.

מי בעד הצעתו של שמעון פרץ?

בעד: שמעון פרץ.

נגד: שאר המשתתפים.

נמנע: אין.

החלטה מס' 127: מאשרים את פרוטוקול ועדת כספים מיום 10/11/2004

המצורף לפרוטוקול.

יהודה בן-חמו: חברים, אנחנו מבקשים לעשות חילופי גברי בועדת הנחות. אריה

אברהם כמחזיק תיק התרבות במקום בוקי בועדת הנחות, ורינה פז

תציגי בבקשה.

רינה פז: כרכזת נושא הועדות ישנם מספר חילופים שמחייבים את אישור

המועצה. אז התחיל יהודה ואמר שבועדת הנחות יוחלפו אריה אברהם

במקום בוקי צי"ש.

עכשיו, אנחנו קיבלנו מכתב מסגן ראש העיר קובי אוחיון שמחליף גם

כן מספר חברים. בועדת מכרזים במקום אמיר גבע שביקש להשתחרר

יהיה יעקב אוחיון, ובעדת המכרזים המשותפת להוד השרון וכפר

סבא בנושא מכון הטיהור יהיה יעקב אוחיון. ועדת שמות יהיה יפתח

אלגוב, וועדת הנחות יהיה יפתח אלגוב, וזאת במקומו של אמיר גבע.
 וזה מחייב אישור מועצה. אז תרשמו בפרוטוקול, כי אני צריכה לזמן
 את הועדה,

יהודה בן-חמו: תודה רבה. אני מבין אפשר לאשר את זה פה אחד.

החלטה מס' 128: מחליטים לאשר חילופי גברי בועדות הרשות כדלקמן:

ועדת הנחות: יפתח אלגוב במקומו של אמיר גבע

אריה אברהם במקומו של בוקי צי"ש

ועדת מכרזים: יעקב אוחיון במקומו של אמיר גבע

ועדת שמות: יפתח אלגוב במקומו של אמיר גבע

בועדת המכרזים המשותפת לנו ולהוד השרון בנושא הביוב המשותף – יעקב אוחיון

יהודה בן-חמו: הישיבה נעולה. תודה רבה לכולם.

**אייל יוניאן
 מנכ"ל העירייה**

**יהודה בן חמו
 ראש העיר**

תשס"ה כ"ו תשרי,

נספח א':

2004 11 נובמבר,
אסמכתא: 2004-0001-45179

פרוטוקול מס' 12/15-10/2004

מישיבת ועדת כספים מיום ראשון, כ"ו תשרי תשס"ה (10.10.2004)

ראש העיר	יהודה בן חמו	משתתפים חברי ועדה :
ס/ראש העיר	עו"ד יעקב אוחיון	
ס/ראש העיר	בנימין כברה	
חבר הועדה	ד"ר אמיר גבע	
חברת הועדה	רינה פז	
חבר הועדה	ד"ר בוקי צייש	
חבר הועדה	אבינועם גרנות	
חבר הועדה	עו"ד עמוס גבריאל	
חבר הועדה	גיא בן גל	
חבר הועדה	אריה אברהם	חסרים :
חבר הועדה	יצחק יואל	
מנכ"ל העירייה	אייל יוניאן	נוכחים :
מבקר העירייה	אליעזר פיירשטיין	
גזבר העירייה	דני בוסטין	

על סדר היום

1. אישור תבר"ם

שם הפרוייקט	מקור המימון	סה"כ בש"ח
גנים ונוף	קרנות הרשות	1,143,000
פרוייקטים תחבורתיים	70% משרד התחבורה 30% קרנות הרשות	557,143
הגדלת תב"ר לבניית משרדי העמותה למען הקשיש – מותנה בעדכון החוזה בין העמותה והגוינט	קרנות הרשות	226,600
הוספת שתי כיתות לבית ספר גולדה ואוסישקין	קרנות הרשות ו/או משרד החינוך	1,500,000
הגדלת תב"ר כפ"ס עירי	קרנות הרשות	2,005,881
רכישת כלים לקרן המוזיקה	קרנות רשות	120,000
רכישת כלים לקונסרבטוריון	קרנות הרשות	105,000

2. העברות מסעיף לסעיף.

3. אישור מסגרת שכר בחוזים בכירים - סמנכ"ל וחשב אגף החינוך.

החלטות :**1. אישור תב"רים**

- א. עדכון תב"ר שאושר לשיקום גינון מתקנים וגיזום בשטחי ציבור - תאושר תוספת ע"ס 868,000 ₪ והעמדתו ע"ס 3,379,000 ₪. התוספת תמומן מקרנות הרשות (השבחה). סדרי העדיפויות ייקבעו ע"י הנהלת העירייה בהתאם לבדיקת הצורך בכל מוסדות החינוך ומוסדות הנוער בעיר ולא בהכרח על פי רשימת המוסדות והאומדנים המצורפים.
- ב. שיקום ופיתוח גינון במוסדות חינוך ונוער - ע"ס 275,000 ₪ מקרנות הרשות (השבחה). סדרי העדיפויות ייקבעו ע"י הנהלת העירייה בהתאם לבדיקת הצורך בכל מוסדות החינוך ומוסדות הנוער בעיר ולא בהכרח על פי רשימת המוסדות והאומדנים המצורפים.
- ג. פרויקטים תחבורתיים (הסדרת צומת כרמל רוטשילד ותכנון צומת הדר משה דיין) - ע"ס 558,000 ₪ במימון 70% משרד התחבורה ו - 30% קרנות הרשות (כבישים).
- ד. עדכון תב"ר שאושר לבניית משרדי העמותה למען הקשיש - תאושר תוספת של 226,000 ₪ והעמדתו ע"ס 650,000 ₪ כנגד הקטנת החלטת המועצה לגבי תב"ר הרחבת מרכז היום באותו הסכום. התוספת תמומן מקרנות הרשות (השבחה). ביצוע הפרויקט מותנה בתיקונים בחוזה בין העירייה לעמותה ולגיונט.
- ה. הוספת שתי כיתות לבתי הספר גולדה ואוסישקין - ע"ס 1,500,000 ₪ במימון משרד החינוך ו/או קרנות הרשות (השבחה). בימים הקרובים יגיע לעירייה נציג אגף הבינוי במשרד החינוך לבחון בקשת העירייה למימון.
- ו. עדכון תבר שאושר לפרויקט השיקום "כפר סבא עירי" - תאושר תוספת בסך 2,006,000 ₪ והעמדתו ע"ס 3,956,000 ₪. התוספת תמומן מקרנות הרשות (השבחה).
- ז. תמיכה לרכישת כלים לקרן המוסיקה - ע"ס 120,000 ₪ במימון מלווה מקרנות הרשות (השבחה) לתקופה של 20 שנה צמוד למדד. שחרור הכספים מותנה באישור ועדת תמיכות והצגת חשבוניות להוכחת הרכש.
- ח. תמיכה לרכישת כלים בחברת ספיר - קונסרבטוריון - ע"ס 105,000 ₪ במימון מלווה מקרנות הרשות (השבחה) לתקופה של 20 שנה צמוד למדד. שחרור הכספים מותנה באישור ועדת תמיכות והצגת חשבוניות להוכחת הרכש.

החלטה מס' 39 :
מאשרים הנ"ל.**הערות :**

- א. הסכומים הנקובים בתבר-ים לגינון, המהווה השלמה לתבר הקודם, מבוססים על אומדנים, אינם סופיים ואינם מחייבים. בעת ביצוע הפרויקטים יבחנו הסכומים פעם נוספת.
- ב. העירייה תחזק את מערך הפיקוח על קבלני הגינון לשיפור תחזוקת הגינות בעיר.
- ג. יבחן מחדש תחום המוסיקה בעיר.
- ד. יתקיים דיון בעקבות כל דו"ח רבעוני. הדיון הקרוב של ועדת הכספים יוקדש לדו"ח החצי שנתי.

2. העברות מסעיף לסעיף**החלטה מס' 40:**

ועדת הכספים ממליצה למועצת העיר לאשר את רשימת ההעברות מסעיף לסעיף שצורפה להזמנה לישיבה.

3. אישור חוזים ושכר בכירים - סמנכ"ל וחשב אגף החינוך**החלטה מס' 41:**

מאשרים חתימת חוזה בכירים עם הסמנכ"ל בסכום שלא יעלה על 60% משכר מנכ"ל.
מאשרים חתימת חוזה בכירים עם חשב אגף החינוך בסכום שלא יעלה על 40% משכר מנכ"ל.

אייל יוניאן
מנכ"ל העירייה

יהודה בן חמו
ראש העיר

התאשר בישיבת מועצה מיום _____ פרוטוקול מס' _____

